

Medlemstidning för SAC, Sveriges Arbetare
Centralorganisation – Syndikalisterna.

Syndikalist

Box 6507

113 83 Stockholm

Tel: 08-522 45 638

syndikalist@lac.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Anders Knutsson

anders.knutsson@lac.se

Omslagsbild

Joe Hill-gården firas med musik

Fotograf: Nina Labbart

Tryck

Intellecta Infolog AB

Periodicitet är åtta nummer per år

Upplaga 5000

ISSN 1400-8416

Vår medlemstidning!

Syndikalist är resultatet av medlem-
marnas bidrag i form av artiklar, notiser,
insändare, bilder, serier och teckningar.
Tidningen är helt beroende av medlem-
marnas medverkan.

Det är ert kreativa motstånd på jobbet
som är den fackliga basen och det är
era historier som ska fylla Syndikalistsens
sidor.

Hur är det på jobbet? Hur hanterar ni
chefhets? Har ni gjort något kul i LS?
Skriv till Syndikalist. Tillsammans gör
vi tidningen bättre.

Insänt material kan komma att text-
redigeras och läggas ut på SAC:s
hemsida.

Manusstopp för nr. 7/11

21 oktober kl. 19.00

Hos medlemmarna 11 nov

Höst - Nu kör vi

SYNDIKALISTEN 2011, sept, nr 6

För SAC var sommarens stora mediala nyhet boken Syndikalisternas nya ansikte. En tidigare om-
budsman från LO och en föredetta journalist från Sveriges radio hade satts samman av en social-
demokratiskt närstående PR-byrå för att "belysa vad det här är för organisation", som en av författarna
uttryckte det i LO-tidningen. När det sedan visade sig att PR-byrån var Rådhusgruppen, som tidigare
haft Berns som kund, och att båda författarna aktivt arbetat med att hjälpa Berns mot SAC, tydlig-
gjordes det att syftet med boken vara något helt annat än att objektivt granska SAC. Boken var en
regelrätt svartmålning som för att låna legitimitet gavs ut på det av arbetarrörelsen ägda förlaget Bilda.
Innehållet bestod till största del av en upprepning av de lögnar som tidigare figurerat på ledarsidorna
i borgerlig media. Men nu skulle ledarsidornas lögnar göras till sanningar genom att tvätta dem i en
bok.

Jag har efter mycket övervägande valt att inte behandla boken i Syndikalist. Efter att ha vägt det
intresse boken kan ha för medlemmarna i LS av SAC mot den låga kvalitet boken håller valde jag
att, med tre undantag, inte ge den något utrymme i tidningen. Första undantaget är den här ledaren.
Boken genererade en för stor diskussion i organisationen när den kom för att jag skulle kunna förbi se
den helt.

Andra undantaget är en artikel, av Anni Hellquist, sid 5, som skriver om en medlem i Stockholms LS
som valt att anmäla boken för förtal.

Tredje undantaget är presskrönikan eftersom boken behandlades i nästan hälften av allt som skrivit
om organisationen sedan boken kom ut.

Nu några månader senare visar det sig att boken inte fick det genomslag författarna hoppats på.
Bokens och författarnas trovärdighet har varit omöjlig att upprätthålla efter att det ganska tidigt stod
klart att boken var ett beställningsverk från Berns som ligger i konflikt med SAC.

Under sommaren brukar det vara ganska få konflikter och lite aktivitet på sektioner, syndikat och LS.

Nu är det äntligen höst igen och aktivitetsnivån börjar stiga. Syndikalist söker som vanligt texter
och bilder. Det kan vara allt från korta notiser om något dagsaktuellt, till längre artiklar om något stort
projekt eller konflikt. Glöm inte att tidningen är ett utmärkt sätt att nå ut till medlemmar i LS av SAC.
Annonser om aktiviteter tar jag därför gärna in.

Behöver ni hjälp med att komma igång med att skriva och ta bilder eller om ni vill att jag intervjuar och
sedan skriver om det ni vill ska vara med i tidningen eller att jag utformar annonser är det bara att höra
av sig. Tillsammans gör vi Syndikalist till medlemmarnas tidning.

Glöm inte att rösta i Referendum. Vi behöver fyllandsvälja ny huvudredaktör för Arbetaren. Presenta-
tion av kandidaterna och röstkort finns på sid 24-25

Anders Knutsson

SAC:s Informationsorganisatör och Syndikalistsens redaktör
syndikalist@lac.se

Innehåll 6 – 2011

- 3-4 Aktuellt från kampen på arbetsplatserna
- 6-7 Rättvis vinhandel
- 11 Joe Hill-gården firar 40 år
- 12-13 Presskrönikan
- 14-17 Studier - studiecirkeln
- 24-25 Referendum

8: Förtämmasregeln kamp - L. Granberg
9: Mira Gartz inst. med Lina Veber om Assistentia
20-23: Lukas Granberg - apitaktion
om Arbetare på arbetsplats Tunnelbaneförare
huvudredaktör [ointressant gäst]
Sanna Sandén
och Daniel Wiklund
Lina...

Anti-SAC-författare anmälda för förtal

För att dryga ut boken "Syndikalisternas nya ansikte" använde sig författarna av lögnerna på nazistsajten info14

Arbetarens redaktionschef Ivar Andersen har anmält Willy Silberstein och Lars-Olof Pettersson, författarna till boken Syndikalisternas nya ansikte, för förtal.

I boken beskrivs Ivar Andersen, medlem i Stockholms LS, som en ökänd våldsvärkare och författarna påstår att han 2006 ska ha misshandlat en kvinna. Någon källa till uppgifterna anges inte. De skriver: "Ivar Andersen har tidigare gjort sig känd, eller snarare ökänd, som en våldsvärkare. Redan år 2006 greps han efter att ha misshandlat en kvinna. Attacken, genomfördes av aktivister inom Revolutionära Fronten. Ivar Andersen försvarade sig med att "hon var ju nazist". Då arbetade Ivar Andersen för Stockholms fria tidning. Sedermera kom han alltså till Arbetaren och blev redaktör för tidningen."

Nazisters spekulationer blev citat

Ivar Andersen menar i sin förtalsanmälan att uppgifterna är direkt hämtade från den nazistiska sajten info-14. Delar av texten är nästan ordagrant återgiven. Det som han anser mest uppseendeväckande är meningen "hon var ju nazist" som i boken framställs som ett citat han använt till sitt försvar, när det i själva verket kommer ifrån info-14. I info-14:s artikel används det dock inte som ett citat, utan som en spekulation i vad Ivar Andersen kan ha känt efter den påstådda misshandeln: "Den medvetlösa kvinnan vållar ingen vakenhet den kommande natten - hon var ju "nazist"."

Placerat inom citationstecken, som i Petterssons och Silbersteins text, framställs dock meningen som något Andersen skulle ha sagt och som det då skulle finnas en källa till, exempelvis ett förhørs- eller rättegångsprotokoll.

"...några dylika källor existerar inte - jag har inte gjort mig skyldig till det brott som påstås ha begåtts, än mindre åtalats eller dömts för det - det enda som existerar är Info14:s artikel." skriver Ivar Andersen i sin anmälan.

Skylla på varandra...

Boken Syndikalisternas nya ansikte släppts av Bilda förlag i samarbete med Rådhusgruppen. Båda författarna har gjort PR-arbete för Berns salonger. Även Bilda förlag, som gett ut boken, omfattas av förtalsanmälan.

- Även om jag vet att det här är en del av Berns smutskastningskampanj mot SAC så kände jag mig tvungen att anmäla, både av personliga och politiska skäl. Självklart uppskattar jag inte att nazister försöker svartmåla mig, men jag hade verkligen inte väntat mig att en socialdemokratisk pr-byrå skulle sprida deras lögnar vidare, säger

en ideell verksamhet". Han skulle dock återgå till lokalt fackligt arbete i Solna LS.

När röken skingrats och tiden gått kanske det kommer en förklaring: Varför avgick han så brådstörtat? Av kommentarer på bloggar att döma fick han sparken. Hans gode vän, ordföranden i tidningen Arbetaren AB:s styrelse Martin Fernandez Long, tros ha hållit i silkesnöret. Till tidningen Journalisten sade han att styrelsen fört ett resonemang med Mattias Pettersson och kommit fram till att det var det bästa för tidningen att han slutade.

Det fortsätter att storma kring Arbetaren. Sent hösten 2010 blev det klart att ställföreträdande chefredaktör Ivar Andersen och journalisten Ylva Karlsson gemensamt efterträder Mattias Pettersson. Uppgifter gör nu gällande att Mattias Pettersson anklagats för en sjunkande upplaga (en fjärdedels minskning från en låg nivå) och svårigheter att hantera tidningens ekonomi.

Ivar Andersen har tidigare gjort sig känd, eller snarare ökänd, som en våldsvärkare. Redan år 2006 greps han efter att ha misshandlat en kvinna. Attacken, som genomfördes mot en grupp från svenska motståndsrörelsen, genomfördes av aktivister inom Revolutionära Fronten. Ivar Andersen försvarade sig med att "hon var ju nazist". Då arbetade Ivar Andersen för Stockholms Fria Tidning. Sedermera kom han alltså till Arbetaren och blev också redaktör för tidningen.

Arbetets redaktion har flyttat in i nya lokaler hos SAC, och vid besöket i de nya lokalerna fick redaktionen en brutal inblick i hur SAC:s ledning ser på kritiker. På väggen fanns nämligen en lista med namn på de journalister som våren 2010 skrev på uppropet mot förändringarna på Arbetaren. Listan hade döpts till "spölistan" och fanns intill hemmagjorda piltavlor som föreställde några journalister: "Varje vecka dör en journalist på Sveavägen."

Tidningen Arbetaren hade en TS-kontrollerad upplaga 2009 på 3 800 exemplar.

Trovärdig källa? Bedöm själv. Till vänster boken Syndikalisternas nya ansikte - till höger info14

Ivar Andersen.

Willy Silberstein hänvisar alla frågor om det aktuella kapitlet till sin medförfattare Lars-Olof Pettersson.

- Eftersom Lars-Olof har skrivit det kapitlet så är det bättre att han svarar på dina frågor. Jag lutar fullkomligt på Lars-Olof. Jag skulle inte sätta mitt namn under författarskapet om jag inte hade full tillit till min medförfattare.

Men är inte de här uppgifterna hämtade från nazistsajten Info-14?

- Det är klart att det skulle kännas konstigt om det var den enda källan, jag som är jude dessutom, men ta det med Lars-Olof. Om det har lett till åtal finns det ju vissa öppna källor.

Det finns inget åtal.

- Det blir jättekonstigt om jag som inte har skrivit ska sitta och spekulera i vilka källor vi har. Som sagt, du får ta de här frågorna med Lars-Olof.

...eller tiga som muren

Lars-Olof Pettersson vill inte lämna några kommentarer om det aktuella avsnittet.

- Våra källor tänker inte jag berätta om, det tror jag du förstår som journalist.

marken. Några meter bort bredde en blodpöl ut sig. Sakta erövrade mörkröda ny mark, pölen blev större. I den låg en ung kvinna medvetlös. Den unga kvinnan och tvåbarnsmamman stod närmast håll den attackerande gruppen kom ifrån, och den feiga flocken kassade sig i överlägset antal över sitt försvarslösa byte med vapen.

Ivar Andersen greps

Sittandes mot en vägg runt hörnet från överfallet väntade Ivar, född 1981, på att föras till polisstationen medan ambulans hade kommit till kvinnans undsättning. Han var den andre att gripas från gänget. Den förste var hans yngre kamrat som han och de andra lämnat bakom sig. Det enda bekymmer som tyngde honom var om han skulle kunna dömas för sitt värv. Den medvetlösa kvinnan vållar ingen vakenhet den kommande natten - hon var ju "nazist".

Foto: info14

Kvinnomisshandlare på natten, journalist på dagen?

Ivar förfäktar sina ideal med vapen i hand när han anser det passa. Samtidigt arbetar han mest med ett annat vapen än kniv och batong - pennan. Redan vid överfallet denna natt hade Ivar påbörjat sin karriär inom vänsterpressen, han skrev då för Stockholms fria tidning.

Sedan dess har tidningen vuxit. Den finns idag lokalt i Stockholm, Göteborg, Uppsala och har sedan 2008 en rikstäckande upplaga under namnet Fria tidningen. Totalt har mediekollektivet Fria Tidningar ett 40-tal anställda.

Ivar Andersen

Mig veterligen finns de här uppgifterna bara på info-14.

- Jasså, det är dig veterligen.

Ni återupprepar även exakta formuleringar därifrån.

- Jaha...

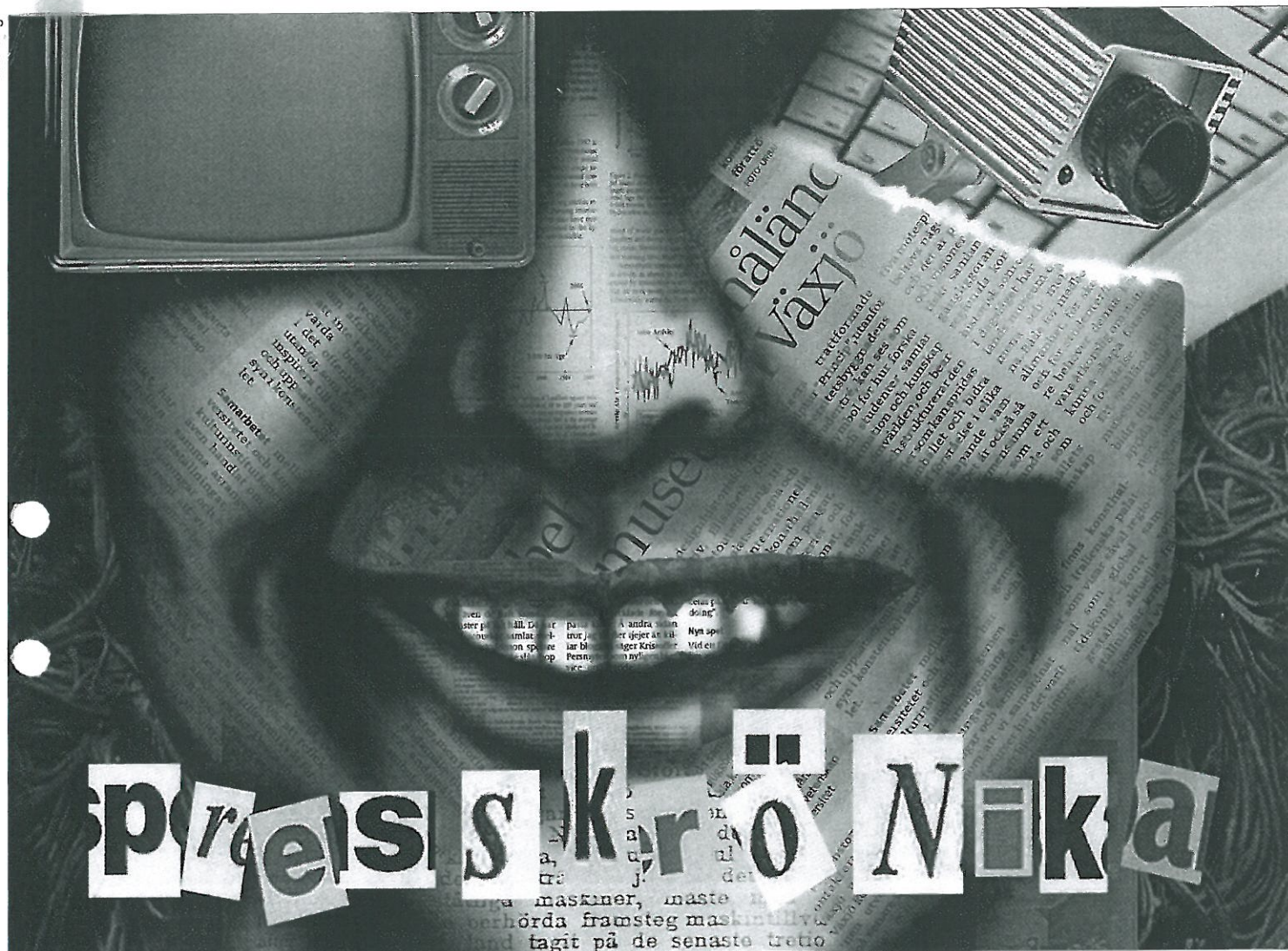
Men menar du att ni har någon uppgiftslämnare kring det här eller?

- Jag säger inte mer än vad jag har sagt.

Annie Hellquist
Arbetaren

Fakta: Om boken

Syndikalisternas nya ansikte är skriven av Lars-Olof Pettersson och Willy Silberstein. Pettersson har ett förflutet inom LO och Silberstein som journalist på Sveriges Radio. Idag arbetar dock båda inom PR-branschen och har anlitats av sedan en längre tid arbetat åt Berns. Främst för att hjälpa Berns med att hantera SAC.

Maffiaryktet, kändisar och Gävle

Jona Elings-Knutsson har gått igenom vad som skrivits i tidningarna om SAC

Under sommaren står mycket stilla, trots att klasskampen inte sägs ta semester. I om fick ofrivilligt ledigt är Aron Junker, som blev lovad heltidsjobb hela sommaren på restaurangen Leva kungslador i Visby. Men jobbstarten sköts gång på gång upp och till slut fick Aron besked från arbetsgivaren

”– Nu har vi ett schema till dig. Noll timmar hela sommaren.”, rapporterar *Gotlands tidningar*. Eftersom Aron är syndikalist inleds en facklig konflikt, berättar man vidare. I *Gotlands allehanda* får vi veta att det inte bara är Aron utan även syndikalisterna Sofia Carlevi som råkat ut för denna oseriösa arbetsköpare. Ingen från arbetsgivarsidan vill kommentera det inträffade med mer än att ”det som hänt har att göra med en delägare som kanske lovat lite för mycket”.

Lag & Avtal skriver om en tvist i Arbetsdomstolen mellan Uppsala LS och Björkskogs industrier. LS hade stämt arbetsköparen för

förhandlingsvägran efter att han inte svarat på LS förhandlingsframställan förrän efter dryga två veckor. Arbetsköparen invände mot stämningen med att LS inte först förhandlat om förhandlingsvägran, men AD påpekade att förhandlingar inte krävs i sådana fall. Kan vara bra att veta för andra LS, syndikat och sektioner som blir vägrade förhandling. Men i sak avslögs LS talan eftersom förhandlingsframställan skickats i semestertid (!) vilket ansågs upphäva de vedertagna tidsfristerna. LS hade krävt 30.000 i allmänt skadestånd men fick i stället betala arbetsköparens rättegångskostnader på nära 100.000.

Gävle

Vår framlidne kamrat Joe Hill har figurerat i media under sommaren. Dels har den amerikanska författaren William H Adler skrivit en bok som hävdar att Joe Hill blev offer för ett justitiemord. Den skottskada som Joe Hill hade användes som starkaste bevis för

att han mördat en lokal köpman. Men Adler har hittat ett tidigare opublicerat brev från Hills älskarinna, och enligt detta brev blev han i själva verket skjuten av en svartsjuk rival. Men Joe Hill har nog gjort större nytta för den syndikalistiska rörelsen som martyr än som agitator, gissar Adler. Allt enligt *Gefle Dagblad* och *Fria tidningar*.

Joe Hill-gården har dessutom fått ”en riktig nytändning” enligt artikeln ”Nu blomstrar det för stadens museer” i *Gefle Dagblad*. Mellan nyöppningen 1 juli och artikelns publicering den 10 juli hade 309 besökare räknats in, enligt Mikael Hjort, platsansvarig. Också museets 40-årsjubileum i augusti uppmärksammades. ”Joe Hill är en del av både USA:s och Gävles historia” säger Barbro Sollbe till *Arbetsbladet*.

Östergötland

Norrköpings tidningar berättar om syndikalistiska ungdomsförbundet SUFs sommarläger

i Motala. Lägret samlade ungefär 75 deltagare från hela landet samt några besökare från England och Tyskland. Love Andersson som är en av arrangörerna intervjuas och får bland annat frågan "Vad exakt revolterar ni mot?" "Framförallt vill vi uppnå ett klasslöst samhälle som är uppbyggt på direkt demokrati där de som berörs av ett beslut ska vara de som fattar beslutet" svarar Love.

Tidningen Folkbladet rapporterar att SUF tillsammans med en rad andra vänsterorganisationer arrangerat en demonstration mot Sverigedemokraternas ungdomsförbund SDU. Flera hundra slöt upp för att bua ut rasisterna.

Vänersborg

Yvonne "Vonna" Lindström står med händerna i sidorna på en stor bild i LO Tidningen. Hon ser milt uttryckt bestämd ut. I texten berättas om hur Vonna, som bor i Vänersborg och är medlem i SAC, tillsammans med tre andra "arga tanter" strider mot de nya a-kassereglerna och Fas 3. En av de andra tanterna är Therese Rajaniemi som också under 20-talskrisen stred för de arbetslösa. Utöver att ge sin opinion på Facebook och bloggen Fasan ordnade tanterna nyligen en manifestation för välfärd, skriver LO Tidningen.

Stockholm

Det självförvaltade kulturhuset Cyklopen utanför Högdalen i Stockholm totalförstördes i en anlagd brand 2008, två dagar efter att två syndikalister och deras lilla barn utsatts för mordbrandsförsök i sin lägenhet i samma förort. Nu byggs Cyklopen upp igen, skriver ETC. Den här gången byggs husets fasad av brandsäkra polykarbonatplastskivor. "– Det blir en öppen kulturverkstad där man producerar och tar del av kultur, säger Victor Marx, arkitekten som ritat nya Cyklopen.

– Det ska vara billigt eller gratis att använda Cyklopen och det ska gå snabbt att få möjlighet att göra det."

Kändisarna

Norrbottens-Kuriren uppmärksammar Eyvind Johnsons 89-åriga födelsedag med en lång text. Där får vi veta hur ungsocialismen blev

fosterbarnet Johnsons första riktiga hemvist och hur han med kamraters hjälp hamnar i Paris i ett lag av anarkister som tillsammans bygger en biografi. Tillbaka i Stockholm är Johnson ev av skribenterna i det specialnummer av Brand som fick heta "Europas undgång". Det föll inte i god jord hos Arbetarens redaktör Knut Lånström, som skrev en serie artiklar om hur Johnson var en skubbare och joxare, en som inte betalar klubbavgiften och inte betalar tillbaka lån och som bestod av en "klassförrädisk natur". Till sist fick Johnson nog och flydde till Boden och Näsberg och började skriva i stället. På så sätt kan man se Johnsons politiska nederlag som förutsättningen för hans författarskap, menar Mats Tormod som skrivit artikeln. 1974 delade Eyvind Johnson nobelpriset i litteratur med Harry Martinsson.

Tomas Tranströmer däremot blev publicerad i Arbetaren när han refuserades av DN 1953, året innan han debuterade med samlingen "17 dikter". Men i Arbetaren var det ingen dikt, utan en reseskildring från Tornedalen som fick ett helsidesuppslag. Detta enligt Dala-Demokraten.

Inte färre än tre författare med kopplingar till SAC och Norrbotten har blivit omskrivna under sommaren. Torbjörn Säfve fyller 70 år och uppmärksammas i Norrländska Socialdemokraten. Han växte upp i Luleå och "med stora öron lyssnade han på de hetsiga diskussionerna mellan hans stalinistiske morfar och morbrodern som förfäktade anarko-syndikalistiska idéer." Syndikalisterna ber att få gratulera i efterskott och rekommenderar jag brinner!, om revolutionspoeten Majakovskij och Siki, en biografi över boxaren och aktivisten Louis Phal, känd som Battling Siki som höstläsning.

Aftonbladet ägnar ett uppslag åt Kim Anderzon. På en bild står Kim tillsammans med Camilla Henemark, svartklädd i en röd fanborg. "Jag har hållit tre majtal, den här gången tror jag det var på Norra Bantorget i Stockholm. Egentligen är jag ju syndikalist, anarkist och inte politiskt bunden – du ser här hur vi är svartröda – men i vissa frågor måste

man gå in och stötta. Och jag är ju hellre röd än blå, så att säga." kommenterar hon bilden.

Maffiaryktet

"De sprider kaos och anarki istället för ordning och reda på arbetsmarkanden." Det är Kvällsposten som citerar Lars-Olof Pettersson, som tillsammans med Willy Silberstein gav ut Syndikalisternas nya ansikte i somras. Boken har renderat ungefär halva sommaren pressklippsskörd. Innehållet tycks framförallt bestå av ren gallimatias. Till exempel skriver Smålandsposten att "Medlemmarna uppmanas att stjäla och sabotera. Extremisterna från den autonoma vänstern har infiltrerat och tagit över förbundet."

Ystads Allehanda slår fast att "Kaos ingår i förbundets affärsidé – det är inget SAC hymlar med." och Norrköpings Tidningar stämmer in i kören med onelinern "Föreningens kaosteorier kan endast anses som enfoldiga".

Men boken är i själva verket en partsinlaga, menar Petter Larsson i Aftonbladet. Den ges ut av Rådhusgruppen, en PR-byrå på social-demokraternas högerkant, som anlitas av Berns. Ja just precis det Berns, som är i facklig konflikt med SAC. Och i Norrköpings Tidningar får Larsson medhåll av Jan Abrahamsson under rubriken "Boken om SAC är ett beställningsverk".

Den riktiga maffian la sig också i leken. MC-klubben Mongols funderar på att etablera sig i Jämtland. Vad ska man göra där? Internationalen citerar Klubbens "president" Jonas Bergdahl: "– Det är ingenting vi behöver sticka under stolen med att folk ibland tar hjälp av olika organisationer. Vi har bland annat hjälpt några krogar i Stockholm när Syndikalisterna ockuperade krogarna så folk inte kom in. Då har vi tagit tag i det."

Denna presskrönika får därför sluta med ett nynnande på ett hett spår från Latin Kings debutplatta "Välkommen till förorten" från 1994: Vem e maffia?

Jona Elings Knutsson
Västerorts LS

SAC:s AU söker folk till

Genuskommittén

Är du intresserad av att ta vid där Könsmaktutredningen slutade och hjälpa SAC att komma till rätta med de problem organisationen brottas med i dag?

Hör av dig till AU genom e-posta: au@sac.se

Vår medlemstidning!

Syndikalisterna är resultatet av medlem-
marnas bidrag i form av artiklar, notiser,
insändare, bilder, serier och teckningar.
Tidningen är helt beroende av medlem-
marnas medverkan.

Det är ert kreativa motstånd på jobbet
som är den fackliga basen och det är
era historier som ska fylla Syndikalistens
sidor.

Hur är det på jobbet? Hur hanterar ni
chefhets? Har ni gjort något kul i LS?
Skriv till Syndikalisterna. Tillsammans gör
vi tidningen bättre.

Insänt material kan komma att text-
redigeras och läggas ut på SAC:s
hemsida.

Vi står inför en stormig avtalsrörelse

Avtalsrörelsen har precis inletts med att LO-facken tillbakavisat Opartiska Ordförandenas (OpO) förslag. Det råder samstämmighet bland industrifacken att buden är för låga och löper under för kort tid. Arbetsköparna svarade genast med ett ännu lägre bud. Inget nytt kan tyckas men denna avtalsrörelse skiljer sig markant från tidigare. Dels är vi på väg in i en djup lågkonjunktur och dels är samförståndet inte längre lika intakt som tidigare.

Arbetsköparna kommer att använda oron på den internationella marknaden maximalt, både för att hålla nere lönerna och ytterligare försämravtalet. Till det ska läggas att det är den första avtalsrörelsen i modern tid utan ett huvudavtal eftersom Svenskt näringsliv frånträdde förhandlingarna 2009, mitt under de pågående diskussionerna. Industriavtalet är för första gången inte så tungt normbildande för arbetsmarknaden eftersom Pappers tidigare i år vägrade skriva på avtalet då de, bland annat, ansåg att avtalet möjliggjorde lönediskriminering av kvinnor och lågavlönade.

Vi är bara i dess öppningsskede och parterna står som brukligt mycket långt ifrån varandra men jag tror att det här kan bli den mest oförutsägbara och konfliktfyllda avtalsrörelsen på mycket länge och hur LO och Svenskt näringsliv ska få samförståndsandan att överleva det här ska bli mycket intressant att se.

Hur sektioner, syndikat, LS och andra organisationsenheter inom SAC ska agera i avtalsrörelsen är något som borde ha diskuterats innan den inleddes men det är långt ifrån för sent att påbörja dessa diskussioner nu. Jag hoppas därför att i kommande nummer av Syndikalisterna få kunna publicera mängder av referat från diskussioner som hållits i ute i landet.

Som vanligt eftersöker jag artiklar och bilder från arbetsplatserna. Det behöver inte nödvändigtvis vara en rapport från en konflikt utan kan mycket väl vara en fundering om hur företaget utvecklas eller exempel på hur arbetsköparen agerar i olika sammanhang.

Hjälp även till med att fylla Syndikalisterna med rapporter, annonser, artiklar och bilder från hela SAC. Behöver ni hjälp med att komma igång med att skriva och ta bilder eller om ni vill att jag intervjuar och sedan skriver om det ni vill ska vara med i tidningen eller att jag utformar annonser är det bara att höra av sig. Tillsammans gör vi Syndikalisterna till medlemmarnas tidning.

Anders Knutsson

SAC:s Informationsorganisatör och Syndikalistens redaktör
syndikalisterna@sac.se

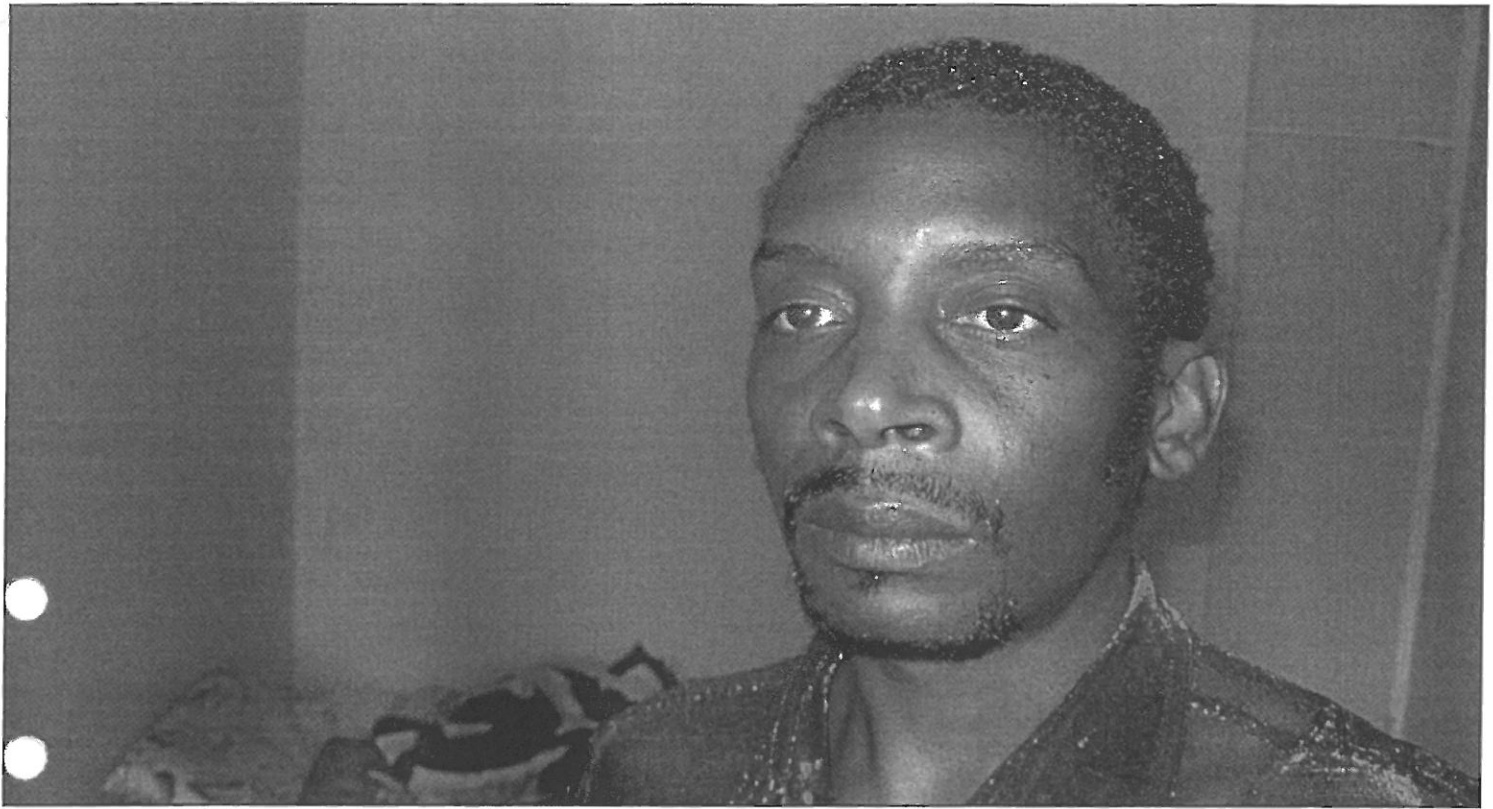
Innehåll 7 – 2011

3-6	Aktuellt från kampen på arbetsplatserna
7	Civilluragepriset
10-11	Göteborgs LS firar 100 år
12-13	Presskrönikan
16-19	Studier
20-21	Debatt
22-23	Bok & biblioteksmässan
25	Referendumresultat - Nya huvudredaktörer till Arbetaren valda

Manusstopp för nr. 8/11

15 december kl. 19.00

Hos medlemmarna 7 jan

Från tårar till glädje

Simon tog strid och fick tillbaka pengarna arbetsgivaren var skyldig

Jag hade arbetat på företaget Byggstäd och fastighetsservice KB som ägs av Moses Tekigerwa i tre år. I slutet av juni 2011 började Moses uppföra sig konstigt och när jag ringde honom för att fråga vad det var som hände vägrade han svara och svarade inte heller på mina upprepade sms. 4 juli fick jag ett sms han skrev att en av mina kollegor skulle hämta arbetskläderna, ID och papper hos mig. Han sa inget mer men jag förstod att jag inte längre behövdes i företaget. Den kvällen gav jag allt till min kollega och redovisade också hur mycket jag jobbat så att Moses skulle kunna betala ut min lön för juli.

I slutet av månaden hade jag fortfarande inte fått några pengar. Jag ringde Moses, som aldrig svarade. Jag skickade flera sms och frågade om han tänkte betala mig, och fick som svar att han "skulle fundera på det". Jag frågade honom vad han menade men fick aldrig något svar. Eftersom jag vet att Moses tidigare lurat folk trodde jag att det var kört, men en vän berättade då om en kyrka i Göteborg som hjälper papperslösa. Jag gick dit och en präst hjälpte mig att kontakta syndikalisterna.

7 juli mejlade jag SAC och förklarade min situation. Jag hade egentligen redan tappat hoppet och beslutat mig för att återvända hem. Men en dag senare fick jag svar från SAC. De bad mig höra av mig för att kunna ta reda om

de skulle kunna hjälpa mig. Den dagen var jag glad! Vi bestämde att vi skulle träffas.

Måndagen den 11 juli träffade jag kamrat Erik Mägi och kamrat Erik Jansson på Göteborgs LS kontor. Jag beskrev min situation och de lovade att göra sitt bästa för att hjälpa mig, under förutsättning att jag gick med i facket. Jag kände mig hoppfull när jag gick därifrån. De bokade in ett möte med Moses för att diskutera situationen. Moses dök aldrig upp utan åkte istället på semester. Kamrat Freddy Wallin och kamrat Christian Andersson tog över mitt fall. Under tiden vi väntade på att Moses skulle komma tillbaka, hörde de av sig och frågade hur jag hade det. Det var skönt att de var så måna om hur jag mätte och att de ville få mig att känna mig säker. Jag kände mig väldigt trygg med dem.

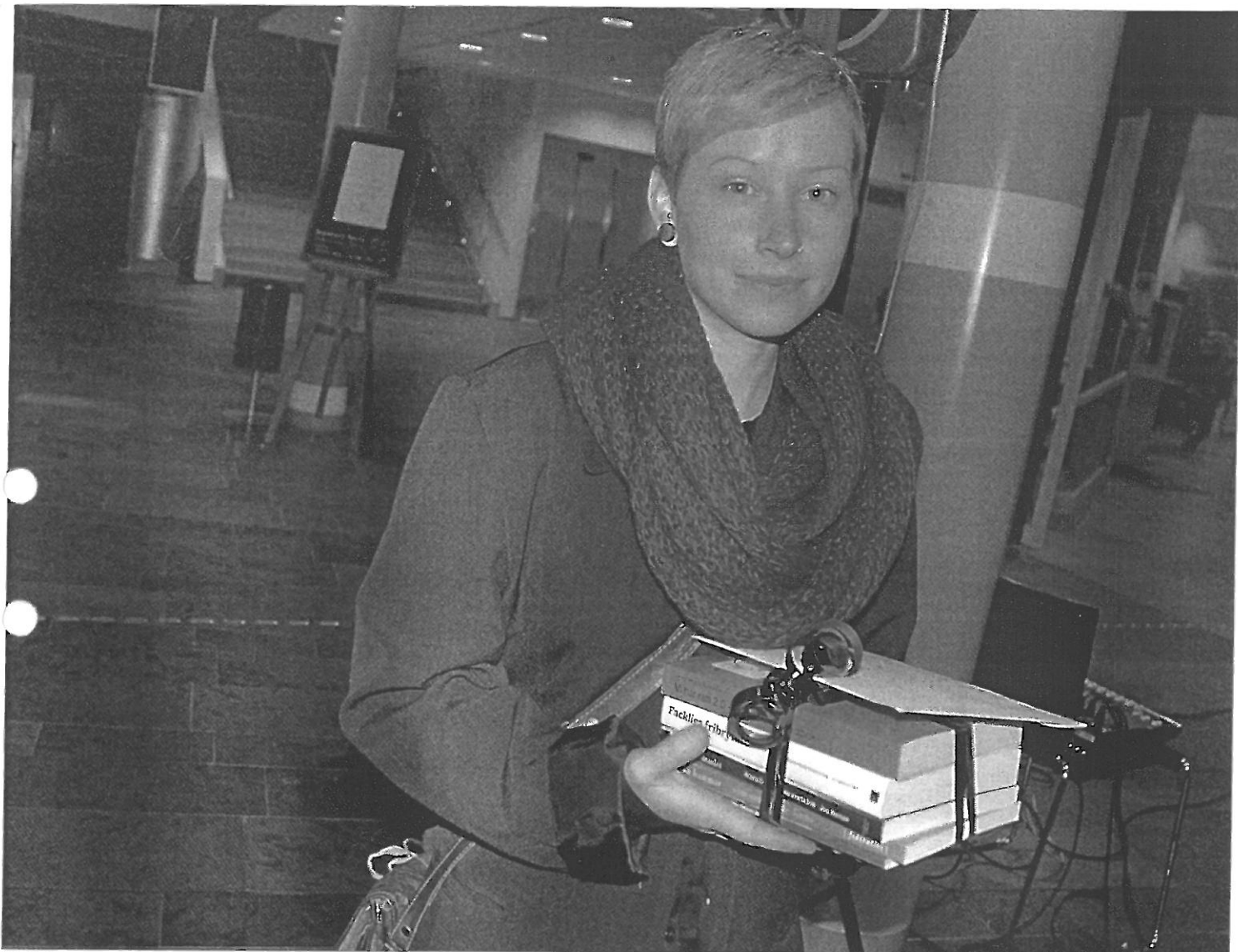
När Moses så småningom kom tillbaka träffade han SAC. Mötet gick bra och slutade med att Moses erkände att jag hade jobbat för honom och att han inte hade betalat ut min lön, om än med bortförklaringar till varför. De kom överens om att min lön (14 000) skulle betalas ut senast den 25 augusti och att han skulle återkomma om skadeståndet. Efter påtryckningar från SAC sattes lönen in på mitt konto den 29 augusti. Jag var glad och spänd inför vad som skulle hända med mitt fall härnäst. Moses fortsatte krängla, men SAC stod fast och hotade med fackliga stridsåtgärder om

han inte samarbetade. Den 7 september var sista chansen för honom att uppfylla överenskommelsen eller ta konsekvenserna! Moses blev orolig och bad sin jurist göra en överenskommelse med facket. Han gick med på att betala mina pengar (27200 kr före skatt) senast den 23 september. Jag skrev under överenskommelsen, men den 23:e hade pengarna fortfarande inte dykt upp. SAC fortsatte trycka på Moses genom hans jurist. Några dagar senare ber Christian mig att kolla kontot.

När jag gör det ser jag att pengarna har kommit in! 18 496 kr tack vare Göteborgs LS! Jag kunde knappt tro mina ögon. Jag tänkte på de som hjälpt mig, Erik, Erik, Freddy och Christian, och det kändes som mitt blodomlopp bytte riktning! Jag ringde Christian, men han svarade inte. Jag firade med vin och dagen efter fick jag tag på honom och berättade årets bästa nyhet. Han blev lika glad som jag!

Jag vill härmed tacka Göteborg LS från djupet av mitt hjärta för att de hjälpte mig att få tillbaka de pengar som Byggstäd och fastighetsservice, och Moses i synnerhet, var skyldiga mig!

Simon Peter Muwonge
Göteborgs LS
(översättning Mia Gartner)

Linda Moestam prisbelönt med 5000 kronor och litteratur från Federativs Förlag

Linda fick pris för sitt civilkurage

Linda Moestam tog strid för våldtagen och utsatt kvinna och fick SAC:s civilkuragepris 2011

Först stod upp och sade ifrån – hon tog strid för en våldtagen och utsatt kvinna. – Jag hade inte kunnat agera annorlunda, säger Linda Moestam som är mottagare av årets Civilkuragepris.

Det är sommaren 2010 och Linda Moestam arbetar på ett kommunalt äldreboende i Luleå. Under sommaren utsätter, vid flera tillfällen, en manlig boende en dement kvinna för sexuellt tvång och våldtäkt. Men saken polis-anmäls inte av varken boendets ledning eller kommunen. Tvärtom uppmanar enhetschefen personalen att inte anmäla incidenterna till polisen. Linda Moestam och ytterligare två kollegor väljer dock att trotsa uppmaningen och polisanmäler.

Knappt ett år senare uppmärksammas händelserna i SVT:s Uppdrag granskning.

Linda Moestam träder då fram och avslöjar de missförhållanden som hon bevittnat. Plötsligt befinner hon sig mitt i ett mediadrev, skickligt hanterandes svåra frågor och ger röst åt en utsatt kvinna.

–Jag hade aldrig trott att det skulle bli så stort, säger Linda Moestam. Tanken slog mig ibland, att mitt agerande kanske kunde ge mig problem i framtiden, men om jag inte agerat hade jag inte kunnat leva med mig själv.

Var det självklart för dig att säga ifrån?

– Det sitter ingrott i mig från uppväxten, att stå upp för saker. Men jag hade också rätt förutsättningar för att kunna ta plats. Jag var till exempel inte ekonomiskt beroende av den här arbetsplatsen och skulle ändå snart sluta för att återgå till mina studier.

Linda Moestam är genusvetare och har nyligen återvänt till sin hemstad Luleå efter flera år i

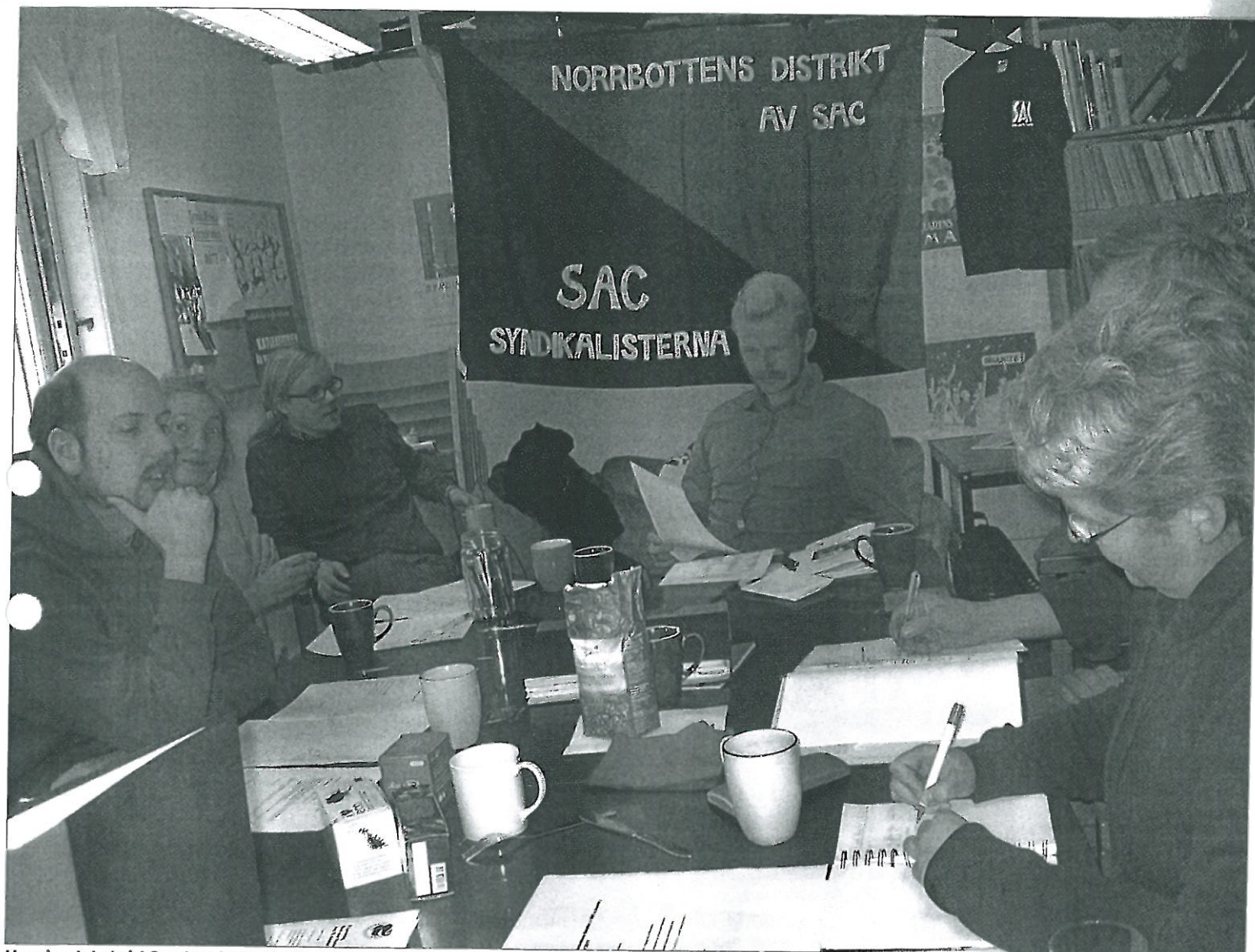
södra Sverige. Det var också i Luleå som priset delades ut på Civilkuragets dag den 12 oktober.

– Det här priset betyder jättemycket för mig. Politiskt känner jag mig hemma i det här sammanhanget, därför blir jag väldigt rörd. Ingen är stark ensam och det är så fint att solidariteten lyfts fram, säger Linda Moestam.

SAC instiftade Civilkuragepriset till minne av den fackligt aktive Björn Söderberg. Priset går årligen till en eller flera personer som uppvisat civilkurage och agerat mot missförhållanden på sin arbetsplats.

Linda Alfredsson
Luleå LS

Fotnot: Mannen dömdes senare till villkorlig dom för våldtäkt och sexuellt tvång.

Umeå och Luleå LS saknade de andra LS:en i distriktet. Mötet hoppades att fler skulle komma nästa möte som ska hållas i slutet av mars 2012

Med hopp om mer fart

Årsmöte för Norr- och Västerbottensdistriktet i Umeå

Norr- och Västerbottens distrikt har de senaste åren haft liten, ja nästan ingen, aktivitet. Kassören Hans-Ove Nordmark, Luleå LS, kallade i våras till årsmöte för att besluta om distriktets framtid. Dessvärre kom det så få personer till mötet att man valde att utlysa ett nytt möte till hösten. Hans-Ove frågade om Umeå LS kunde arrangera årsmötet istället.

Den 16 oktober samlades representanter från två av distriktets sju LS: Umeå och Luleå. Konferensen gästades dessutom av Martin Höglund (SAC Studier) och Janne Abrahamsen (AU) som innan årsmötet berättade om arbetet inom SAC:s studieverksamhet och hur Stockholms- och Gotlandsdistriktet kämpat för att få i gång sin aktivitet. Det var både intres-

sant och samtidigt en smula nedslående att få höra att ointresse för distriktsarbete inte tycks vara någonting unikt för Norr- och Västerbotten.

Årsmötet som därpå följde inleddes med en genomgång av distriktets olika LS. Några LS är aktiva och driver såväl fackliga ärenden som mötesverksamhet. Andra LS är små och tycks inte bedriva just någon verksamhet alls. Hälften av dem hade inte lämnat någon årsrapport till CK för verksamhetsåret 2010. Ingen LS (med undantag för Luleå och Umeå) hade svarat på inbjudan till distriktskonferensen. Under årsmötet valdes en ny distriktskommitté med tre medlemmar från Umeå LS. Två medlemmar från Luleå LS valdes till revisorer.

Ett nytt årsmöte ska hållas i slutet av mars nästa år. Den nyvalda distriktskommittén uppdrogs att fram till dess kontakta alla LS i distriktet för att uppdatera sig om hur det går för dem, samt göra en ny verksamhetsplan.

Ett par kaffor kaffe och en stor smörgåstårta senare avslutades mötet med förhoppningar om att det kan bli lite fart på distriktet igen. Utanför möteslokalen strålade höstsolen från en klarblå himmel.

David Lundström
Umeå LS

- Bara väljare om sig själv

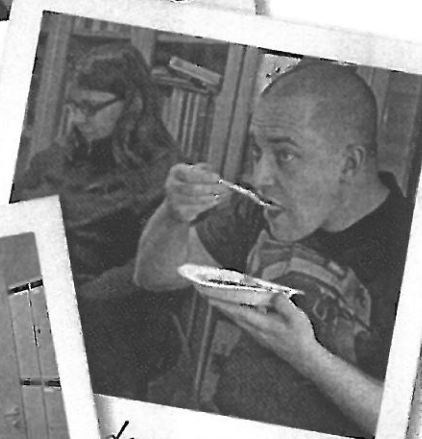
Ingemar Sjöo pratar historia

Ettare kring ovala bordet

Pub

Ettare soppare

Glada 100-årsfirare

Tårtkalas

LS egen lilla konditor

D 17 oktober 1911 bildades Göteborgs LS av en munter skara knegare. Den 17 oktober i år blev alltså vår kamporganisation hela 100 år gammal. Detta firade vi så klart med pompa och ståt nere på LS-lokalen.

Dagen började med vällagad lunch som avnjöts i goda kamraters lag. När tallrikarna var barskrapade och den uppfräschade lokalen till bristningsgränsen full av folk, var det dags att röra sig vidare till en av Folkets Hus föreläsningssalar. Tanken var att där avnjuta en röd tråd av föreläsningar som tog oss hela vägen ifrån pionjäråren via dagens organisation för att tillslut landa i framtiden. Nu vart det lite si och så med den röda tråden eftersom tågförseningar satte käppar i hjulen för föreläsningsserien.

Förste talare ut vart i alla fall Emil som berättade om sin tid i SAC:s centralkommitté (CK) under den fackliga reorganiseringen. Han berättade om hur arbetet gått från smått kaotiska möten med stora motsättningar till

konstruktiva tillställningar med tydlig struktur och arbetsordning, från syrefattiga mörka lokaler med heltäckningsmattor till luftiga ljusa mötesrum.

Sedan var det herr Ingemar Sjöös tur att berätta om Göteborgs LS historia. En minutstund väl förberedd Sjöo höll en späckad föreläsning som inte lämnade någon besviken. Hela vägen fram till och med efterkrigstiden avhandlades. Hade han haft ytterligare någon halvtimme att disponera hade kanske de resterande 40-50 åren också hunnits med.

Mathilda berättade sedan om SAC:s satsning på facklig utbildning, där fokus förstas låg på Facklig Organisatör (FO)-utbildningen. Alma tog vid och berättade om den lokala studieverksamheten som bedrivs genom studiecirklarna Bli en Arbetsplatsorganisatör!

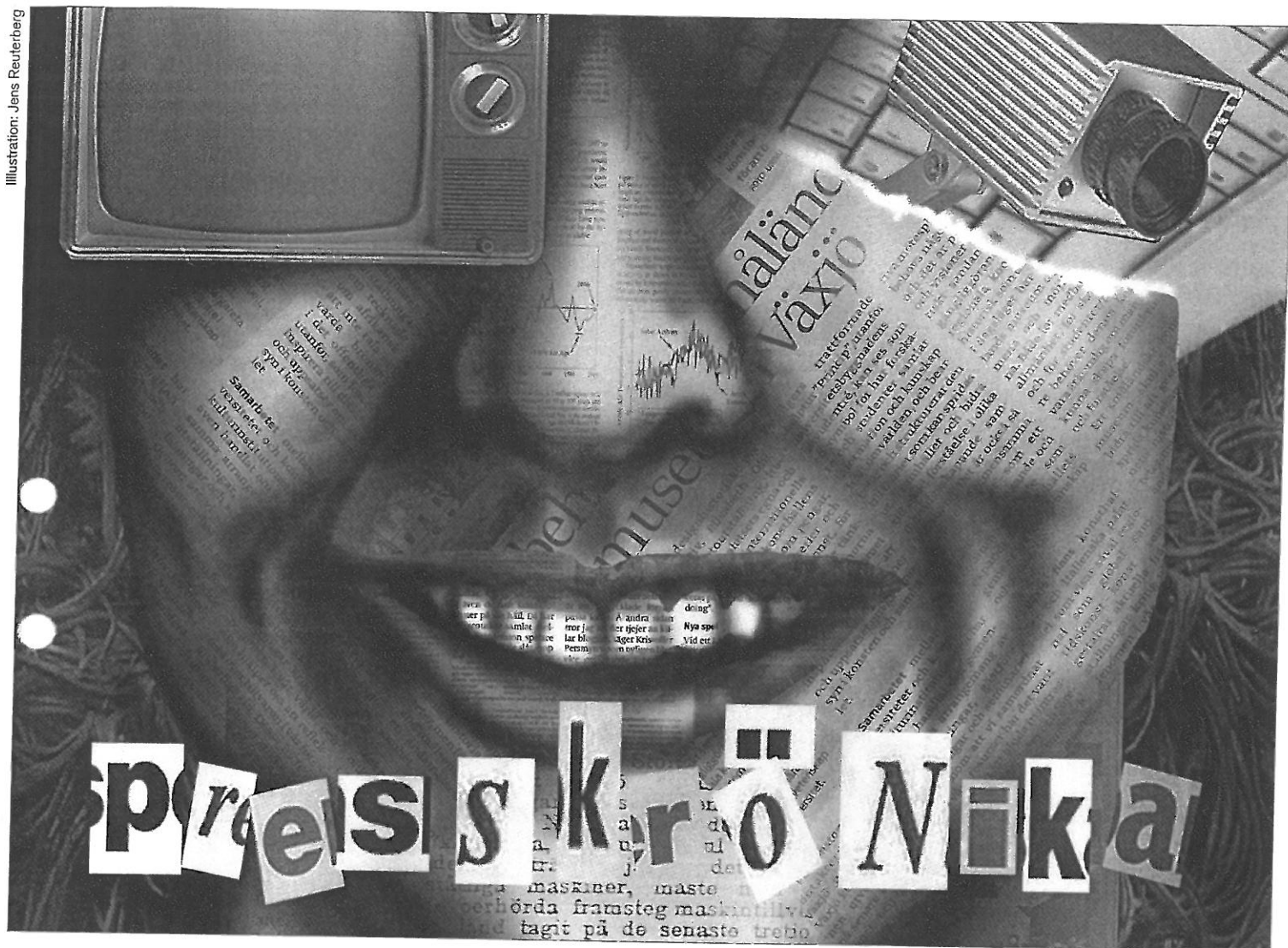
För att illustrera vad som är på gång idag så pratade Calle och Emma om deras pågående arbete med organisering och sektionsbyggande inom vårdsektorn.

Det avslutande föredraget avhandlade Syndikalistiska Ungsdomsförbundet, SUF. Salka, som var med och startade upp SUF Göteborg i början av 1990-talet, och Kalle, som är medlem i samma förening idag, förde en dialog med varandra och publiken om ungsdomsförbundet nu och då.

I pauserna mellan varje föreläsning minglades det friskt bland de 70-talet församlade syndikalisterna. Den riktigt drivne minglaren kunde utöver de lokala förmågorna även språkas vid med inresta representanter från Kalmar, Bergslagen och Malmö LS.

När den siste talaren rundat av så var det dags att dra sig tillbaka till LS-lokalen för sjungande av internationalen och avsluta dagen med en rejäl gräddtårtsfrossa.

Från firandet
Göteborgs LS

Borgerlig press tiger ihjäl vänstern

Kalle Pettersson analyserar ett mediaklimat som domineras av borgarpressen

Inför denna presskrönika var det ett riktigt lågvattenmärke vad det gäller antalet artiklar med någon form av intresse för gemene organisationsmedlem. Jag kunde faktiskt inte hitta en enda artikel värd att skriva om. Detta på grund av att ingen av artiklarna handlade aktivt om SAC utan organisationen nämndes endast passivt och i bisatser. Vad ska jag då avhandla i min mediekrönika? Jo, jag tar tillfället i akt att reflektera över varför det den här gången saknades intressanta artiklar. Jag tar även tillfället i akt att reflektera över bristen på vänstervidning i mediedebatten.

Låt oss börja med det första spørsmålet. Vår för var det så pass få artiklar om organisationen publicerade? Då jag fungerat som mediekrönikör för Syndikalisterna under ett par års tid nu får denna brist på artiklar mig att tänka på hur det brukar se ut i första numret som publiceras efter sommaren. Då känns det mer logiskt att det varit torka på publicerade artiklar om

organisationen då det dels varit semester för många av våra medlemmar och dels varit lite av aktivismsemester vilket alltid tycks inträffa under sommarmånaderna. De flesta av nyhetsredaktionerna är också underbemännade under semestertider och till stor del utgörs redaktionerna av semestervikarier vilket resulterar i att tidningarnas sidantal minskar drastiskt vilket i sin tur minskar chanserna att en artikel om organisationen ska få spaltutrymme.

Nu var det dock inte sommarsemester så den förklaringen är inte aktuell i det här fallet. Vad kan då förklaringen vara? Jag kan inte annat än spekulera och mina spekulationer leder mig osökt in på den mediehegemoni som råder i Sverige i dag.

Borgerlig media dominerar

Låt oss börja med lite sifferexercis: Vad det gäller den svenska dagstidningsmarknaden finns det i dagsläget 59 borgerliga ledarsidor emedan antalet socialdemokratiska är 13 till antalet. Detta ger en fördelning på 82 %

borgerliga jämfört med 18 % socialdemokratiska. Väljer man istället att jämföra antalet prenumeranter skulle det borgerliga övertaget vara än större med tanke på att samtliga dagstidningar i Stockholm, Malmö och Göteborg är borgerliga.

...så även deras tankesmedjor

Samma förhållande gäller när vi ser på andra former av opinionsbildning. I tidningen Fokus publicerades för ett par år sedan en jämförelse mellan högerens och vänsterns resurser i form av tankesmedjor. Denna granskning visade på att högerens tankesmedjor vid detta tillfälle hade tillgångar på 325 miljoner kronor och 50 anställda emedan vänsterns tankesmedjor hade tillgångar på 1 miljon kronor och 1 (en!) anställd.

En liknande jämförelse presenterades av SVT vid det senaste valet 2010. Där visade det sig att Alliansens valbudget uppgick till 167 miljoner kronor emedan de rödgrönas dito uppgick till 89 miljoner kronor.

Påverkar även SAC

Resursmässigt är det alltså inte tu tal om att den parlamentariska högern är betydligt mer slagkraftig än den parlamentariska vänstern.

Nu hör ju visserligen inte SAC till den parlamentariska delen av det politiska landskapet men jag anser ändå att de styrkeförhållandena jag redogjort för ovan spiller över även på vår organisation. Låt mig förklara hur jag menar med risk för att uppfattas som konspirationsteoretisk: Jag tycker mig skönja en genomtänkt strategi från borgerligheten som nu tagit ytterligare ett steg i att manövrera ut sina vänstersinnade konkurrenter.

Propaganda mot välfärden

Enligt min uppfattning har borgerligheten under cirka ett decennium jobbat aktivt på att undergräva vänsterns trovärdighet. Det första steget togs genom att sakta men säkert positionera sig och sin politik närmare och närmare de röda partiernas högerflank. Man valde helt krasst att bedriva den politik som skulle kunna tilltala så många potentiella väljare som möjligt, det vill säga att överge den tidigare

förda politiken som uteslutande vände sig mot de rika och istället även driva plånboksfrågor riktade till den allt större medelklassen.

Svartmåla vänstern

Nästa steg i denna strategi var att svartmåla de former av vänsterorganisationer och vänsterpolitik som står till vänster om socialdemokratien, främst de utomparlamentariska krafterna. Målet med denna svartmålningsstrategi har varit att framställa dessa organisationer, aktivister, partier, massmedier etcetera som revolutionsromantiker och potentiella våldsvarkare. Samtidigt gjorde man också allt för att sätta likhetstecken mellan dessa utomparlamentariska rörelser och den parlamentariska vänstern för att på så sätt skapa någon form av "guilt by association".

Tiga ihjäl

Det sista steget i denna strategi kan vara där vi hamnat nu. Min teori är att man nu inom borgerligheten känner att man har tillräckligt starkt grepp på Socialdemokratien för att manövrera ut dem en gång för alla. Det är då dags

att börja tiga ihjäl alla mer vänstersinnade alternativ som finns för att till syvende och sist skapa en form av tvåpartisystem à la USA. De borgerliga ideologerna och strategerna vet precis som alla andra att all reklam, när allt kommer omkring, är god reklam. Ju fler som hör talas om ideologiska alternativ till höger eller vänster om de mer etablerade desto fler potentiella medlemmar/sympatisörer finns det. Ju fler som hör talas om exempelvis SAC, även om det är i termer av maffia och våldsvarkare, desto fler potentiella medlemmar kommer organisationen att ha jämfört med om organisationen inte nämns över huvud taget. Så enkel är mediernas logik och det kan vara så enkel som förklaringen är till varför så få artiklar skrivits om SAC under den senaste månaden.

Framtiden får utvisa om jag har rätt eller fel. Gott så!

Kalle Pettersson
Malmö LS

Stöd flyktingar som gömmer sig!

Nätverket Ingen människa är illegal anser att alla människor har rätt att bosätta sig var de vill i världen. Som ett steg på vägen arbetar vi politiskt för att förbättra flyktingars och papperslösas situation. Vi ger också praktiskt stöd till flyktingar som gömmer sig för att inte deporteras.

Engagera dig i någon av våra lokalgrupper eller starta en grupp på din ort! Du kan också stödja flyktingar som gömmer sig med pengar, genom att betala in på lokalgruppens konon. Alla pengar går direkt till flyktingar som gömmer sig och gör det möjligt för dem att betala hyra, mat, mediciner och busskort.

Nätverket Ingen människa är illegal ★ ingenillegal.org

Norrbotten

norrbotten@ingenillegal.org

Göteborg

goteborg@ingenillegal.org
pg: 27 63 64-7

Stockholm

stockholm@ingenillegal.org
pg: 47 25 43-8

Uppsala

upsala@ingenillegal.org
bg: 5282-6179

Östersund

ostersund@ingenillegal.org

Syndikalismens syn på studier

Dennis Björnberg-Larsson från Stockholms LS hämtar inspiration från 1900-talet

Olika former av utbildning har alltid ansetts nödvändig för att kunna "omsätta den syndikalistiska samhällsaskådningen i praktiken". Organiserat har grävt i historien, och berättar här om såväl kritik mot skolsystemet som studiers kopp-ling till registermetoden.

ligt SAC:s stadgar är en av LS uppgifter att genom utbildning, såväl praktisk som ideologisk, göra medlemmarna förmögna att själva handlägga de frågor och de uppgifter som sammanhänger med den dagsaktuella verksamheten och med skapandet av ett framtida syndikalistiskt samhälle.

Studieverksamheten i SAC har emellanåt blivit satt lite på undantag, men sedan ett par år tillbaka satsar SAC åter stort på studier och fackliga utbildningar.

Det finns onekligen en tradition att återknyta till när det gäller syndikalistiska studier. SAC har sedan 1921 varit anslutna till ABF, Arbetsarnas Bildningsförbund, och organisationen har själv bedrivit studie-verksamhet med höga ambitioner.

Ingemar Sjöös nytgivna bok Fackliga fribrytare kan vi läsa om hur SAC:s kongress 1922 antog "en omfattande studieplan om sammanlagt tre år innefattande svenska och matematik, allmän sociologi, olika riktningar inom arbetarrörelsen samt slutligen socialiseringen där studiedeltagarna förväntades koncentrera sig på produktionens problem inom den bransch där de själva var verksamma." Enligt Sjöös beräkningar bör i runda tal 15 000 syndikalister ha genomgått dessa "ier under den följande tioårsperioden.

SAC:s handbok från 1924 förklarar det övergripande syftet med studieplanen: "studiearbetet inom SAC avser icke blott att bibringa medlemmarna en på förnufts-skäl grundad samhällsaskådning; det går ut på att SAC:s medlemmar skola tillföra arbetarna i allmänhet förmågan att omsätta den syndikalistiska samhällsaskådningen i praktiken" arbetarorganisationernas övertagande av ledningen av produktionen, utbytet och samhällets förvaltning."

= resultat
efter 100 år
= NOLL

*Bildningsdyrkan

Studieplanen gick hand i hand med registermetoden som började tillämpas vid samma tid. I Syndikalism förr och nu (1981) skriver Sune Blom att "registret byggde på fyra viktiga beståndsdelar: prissättning och bedömning av arbetsobjekt, arbetsförmedling genom organisationerna och de arbetande själva, förhandlingar med arbetsgivarna om de framräknade registerpriserna, samt detaljerad statistikföring av erhållna priser och producerade enheter." Registret var inte enbart ett vapen i arbetsplatskampen, det skulle också fungera som en slags utbildning: arbetarna måste själva kunna utföra alla administrativa uppgifter i ett framtida syndikalistiskt samhälle.

I en artikel från 1922 skriver Frans Severin angående SAC:s nya inriktning med studieplan och registermetod: "Ett slagord har varit att vi ej behöva annan fostran än den som sporrar till mod och handlingskraft att göra revolution. Hellre borde man säga, att det viktigaste av allt är fostran till förvaltningsdugliga revolutionens arvtagare."

Syndikalismen (1984/96) av Sven Lagerström betonas den syndikalistiska synen på studier som nödvändiga inför arbetarnas självförvaltning av produktionen. Men det rådande skolsystemet får sig en rejäl känga: "De kunskaper som lärs ut i det statliga skolväsendet är sällan sådana att man kan ha direkt nytta av dem i sitt dagliga liv. Inte heller lär man sig att förstå tillvaron. I stället är kunskaperna anpassade för att ligga till grund för vidare utbildning och vidareutbildningen är anpassad för att man ska kunna sälja sig på arbetsmarknaden. Delvis är utbildningen styrd direkt efter krav och påtryckningar från näringslivet."

En sådan utbildning, konstaterar Lagerström, har inte mycket att tillföra ett syndikalistiskt samhälle. I stället bör vi sträva efter "den gemensamma, samhällsinriktade och avslöjande kunskapen, den som skulle kunna öka vår medvetenhet och vår gemensamma handlingskraft."

Dennis Björnberg-Larsson

Stockholms LS

Tidigare publicerad i Organiserat

Enköpings LS medlemsmöte: Angående stadgar och praxis

Vid vårt LS-möte 2011-10-05 beslöt vi att uppmärksamma det växande antal frågor, där vi anser att Arbetsutskottet och Centralkommittén men även funktionärer brustit. I en del fall har stadgar och praxis satts ur spel, medan det i andra fall krävs ytterligare granskning av både förtroendevalda revisorer och auktoriserade revisorer.

Till att börja med kräver vi besked om vad som hänt, sedan den skrivelse som vi antog vid LS-möte 2011-02-02 (DNR 18-11). Har denna skrivelse blivit behandlad av CK?

På samma sätt efterlyser vi den utredning som AU utlovade i det uttalande som i januari gick ut till samtliga LS (DNR 1-11). Det är anmärkningsvärt att CK avstått från att skapa klarhet om de kränkningar som organiserades på SAC:s sekretariat hösten 2010. Inte minst som kongressvalda funktionärer var inblandade i kränkningarna.

Utöver ovan nämnda aspekter av kränkningar på SAC:s sekretariat anser vi att revisorerna till en början bör granska följande frågor:

- Ett flertal CK-möten har hållits utan stöd i SAC:s stadgar, §5 Mon 8: "Senast tre veckor innan CK-mötet skall dagordning med bilagor skickas ut till samtliga LS. Endast de frågor som delgivits LS får behandlas på CK-mötet. Ärenden som innehåller känsliga uppgifter bör avidentifieras." Sedan kongressen 2009 är det troligen bara två (av åtta) möten som blivit utlysta stadgeenligt: 12-13 februari respektive 7-8 maj under innevarande år.

- Verksamhetsberättelserna saknas sedan 2001. Detta är ett gravt åsidosättande av §10

Mom 8 i stadgarna: "SAC:s verksamhetsberättelse skall vara färdig och utsänd till LS senast den första september efter verksamhetsåret."

- Årsredovisningen för Federativs Förlagshus AB saknas i diariet för 2009 och 2010. Det är också oklart hur CK agerar som ägare, då tillgängliga protokoll är både summariska och bristfälliga ur informationssynpunkt. Styrelseprotokoll från bolagsverksamheten saknas helt och hållet i diariet. Dessa bör vara tillgängliga i diariet på samma sätt som protokoll från SAAK:s styrelse.

- Revisionsberättelser från de kongressvalda revisorerna saknas för 2010, därmed har varken SAC eller D'Federativ Förlagshus AB blivit stadgeenligt granskade. Det innebär att stadgarna satts ur spel på flera sätt när CK beviljar AU ansvarsfrihet under punkt 10 vid senaste mötet 3-4 september (DNR 131-11). CK saknar mandat att besluta om ansvarsfrihet enligt §4 Mom 4: "inför medlemmarna och kongressen svarar AU för handhavandet av sitt uppdrag."

- Skriftliga rapporter från styrelsen för Federativs Förlagshus AB (och dotterbolaget Arbetaren Tidnings AB) är sällsynta i diariet. Och saknar liksom CK-protokollen uppgifter om budgeterade och reella kostnader för renoveringen av fastigheten Sveavägen 98. Ingen information av detta slag har getts i Syndikalisten. Det är oklart om CK fått relevant information muntligen. I protokollet från CK-mötet 3-4 september framgår under punkt 7g att ett lån 20 miljoner kronor "har tagits upp". Ingenting sägs om det existerar några tidigare lån. Hur stor är den totala länestocken och hur har den förändrats sedan 2006?

- Vi önskar också få information om hur tillsättandet av tillförordnade chefredaktörer för Arbetaren och Arbetaren Zenit gick till i början av detta år. Protokollet från 12-13 februari tyder på att det är bolagsstyrelsen som tillsatt Salka Sandén och Daniel Wiklander. Om så är fallet har §14 moment 3 satts ur spel. Då det handlar om en funktionärstjänst som tillsatts vid kongress eller via referendum har endast CK mandat (i enlighet med §5 Mom 1) att besluta om tillförordnade chefredaktörer. Denna befogenhet kan knappast ens delegeras till AU.

- Avslutningsvis vill vi ha klarhet i om det finns beslut om att införa nya rutiner för referendum. Det är möjligt att vi är felunderbyggda, men enligt uppgift deltar medlemmar i referendum via SMS och/eller mejl. Hur många LS det handlar om vet vi inte, men denna typ av nya rutiner kan endast sanktioneras av en kongress. Vi förväntar oss således att alla medlemmar behandlas lika och att endast röstsedlar inlämnade personligen eller via post godkänns av LS.

Vi begär således att revisorerna granskar ovanstående frågor. Om man anser sig sakna tid och möjlighet att genomföra en granskning begär vi att skiljenämnd inkallas. Vi förväntar oss att en granskning är redovisad till samtliga medlemmar i god tid inför den kommande kongressen, så att det finns möjlighet att motionsvägen skapa en organisation befriad från demokratiskt underskott.

Jan Benserud
Enköpings LS

SAC:s revisorer: Svar till Enköpings LS (direktreplik)

Enköpings LS påstår att CK, AU och funktionärer har satt stadgar och praxis ur spel. LS vill att föreningsrevisorerna och auktoriserad revisor ska granska deras påståenden. Upplysningsvis sköter endast föreningsrevisorerna förvaltningsrevisionen, en revision den auktoriserade revisorn ej deltar i.

Enköpings LS kräver besked om deras uttalande dnr 11-18 tagits upp av CK. Precis som LS skriver så inkom det för sent till februari-mötet, där ärendet togs upp. Uttalandet togs sedan ej upp på maj-mötet. Uttalandet hade då spelat ut sin roll då CK redan tagit beslut i frågan. Denna fråga borde LS ha fått svar av från de CK-ledamöter från den valkrets som LS tillhör.

Enköpings LS kräver besked om utredningen angående den sk spölistan. Denna utredning är ej slutförd, och fortgår således. Detta är även en fråga som Enköpings LS skulle ha kunnat få svar av de CK-ledamöter från den valkrets LS tillhör. Allvarligt är dock att LS skriver "Inte minst som kongressvalda funktionärer var inblandade i kränkningarna." Då det måste antas att LS har bevis för detta påstående bör LS genast överlämna dem till utredningsgruppen.

Det är korrekt som Enköpings LS skriver, att den stadgeenliga tiden för möteshandlingar till CK-möten till LS i flera fall ej hållits. AU och funktionärer arbetar med att det ska fungera enligt stadgarna. LS borde ha förklarat detta för de CK-ledamöter från den valkrets LS

tillhör, med på vilket sätt LS tagit skada, så att CK-ledamöterna kunde ha framfört det i CK.

Enköpings LS påstår att det inte existerar verksamhetsberättelser sedan 2001. Detta stämmer ej. Det saknas endast verksamhetsberättelser för 2009 och 2010. Dessa verksamhetsberättelser är under produktion. Denna information skulle LS ha kunnat få i kontakt med de CK-ledamöter från den valkrets som LS tillhör.

Enköpings LS skriver att årsredovisning och styrelseprotokoll saknas i diariet. Det är riktigt. Årsredovisningen finns dock i SACs årsredovisning, vilken är diarietförd (dnr 10-173, 11-97). Gällande styrelseprotokoll är dessa inte offentliga. Bolagets verksamhet skiljer

sig också markant från SAAKs, vars verksamheter Enköpings LS vill likställa. Enköpings LS påstår att det skulle vara oklart hur CK agerar i bolagsfrågan. Upplysningsvis är det som så att CK utser styrelsen som sedan sköter verksamheten. Styrelsen rapporterar kontinuerligt till CK. Finner CK behov av det diskuteras bolagets verksamhet vid samma tillfällen. **Detta** skulle Enköpings LS kunnat få svar på av de CK-ledamöter från den valkrets som LS tillhört.

Enköpings LS påstår att det saknas revisionsrapport för 2010. **Detta** stämmer ej. Den finns diarieförd (dnr 11-98). Däremot saknas det revisionsrapport för 2009 och 2010 för bolagen från de förtroendevalda revisorerna.

Enköpings LS vill att skriftliga rapporter från bolaget ska finnas i diariet. Se svar ovan an-
nande styrelseprotokoll.

Enköpings LS hävdar att § 14 Mom. 3 satts ur spel vid styrelsens tillsättande av tf chefredaktör. **Detta** är vare sig CKs eller de förtroendevalda revisorernas uppfattning. Styrelsen tillsatte på CKs uppdrag tf chefredaktör efter att den kongressvalde avgått och valberedningen ej funnit någon sökande till tjänsten.

Enköpings LS frågar om det finns beslut om nya rutiner gällande referendum och olika sätt att lämna in röster på. För SAC finns inget sådant beslut. LS röster ska vara giltiga i form av ankomstdatum etc. Däremot bör det ligga inom LS självbestämmanderätt att själva avgöra medlemmars röstinlämnande.

Enköpings LS hävdar att skiljenämnd kan inkallas om revisorerna inte skulle ha tid att granska LS påståenden. Nu är ju **detta** helt uppenbart ej nödvändigt. Dock bör påpekas att skiljenämnden enligt stadgar svårigen kan

tillämpas i detta fall. Det står dock Enköpings LS fritt att begära en sådan, så länge LS kan påvisa att SAC, en institution eller funktionär utsatt LS för orättvis behandling, och att det inte är en fråga för kongress eller referendum.

Enköpings LS gör bäst att i fortsättningen hålla bättre kontakt med de CK-ledamöter från LS valkrets för att på det sättet spara tid för sig själv, AU, CK, revisorer, funktionärer och alla andra adressater.

Vi, de förtroendevalda revisorerna, träffar gärna Enköpings LS, om LS vill diskutera frågorna ovan ytterligare.

Hans-Ove Nordmark
Johan Larsson
SAC:s revisorer

Styrelsen i Ljusdals LS: Hur vill vi ha det?

Ljusdals LS' senaste debattinlägg (Syndikalisten nr 4) om vart debatterna har tagit vägen har nu fått sitt svar. På "insidan" av SAC:s hemsida finns protokoll från CKs möte 3-4 sept. Där står det att info inte alltid går via rätta kanaler utan ofta förmedlas informellt; de som ofta är på kontoret är välinformerade medan övriga inom SAC förblir ovetande. Man konstaterar att detta är "dåligt för intern-demokratien och genomskinligheten". Troligen är det likadant med debatterna (om de nu över-
vud taget existerar) – de förs via informella kanaler och i olika forum på nätet. På det här viset utestängs alla de medlemmar som inte behärskar den nya tekniken eller har tid och ork att lära sig den. Vad händer då med den levande debatten och det viktiga erfarenhetsut-
bytet inom SAC?

Nu till huvudfrågan för detta inlägg. Det är ju snart kongress igen. Vad vill vi förändra? I Ljusdals LS har vi problem med den fackliga verksamheten och har ställt frågor om hur vi kommer loss från våra heltidsjobb när vi ska sitta med på en förhandling på en annan arbetsplats. Vi har inte fått några svar som vi kan använda. En större LS har alltid några medlemmar som av olika skäl har tid och intresse att hjälpa till, vilket vi saknar. Reorganiseringen av LS:en är säkert en bra idé men funkar inte jämt i verkligheten. Kontinuiteten hänger på att några få orkar följa de fackliga frågorna och erfarenhetsutbytet verkar halta betydligt. Den kunskapsbank som våra forna ombudsmän byggde upp finns knappt längre och vi kan inte hitta mycket matnyttigt på "insidan" av hemsidan heller. Den stolta fackföring vi en gång var, med tillgång till facklig kunskap men ändå med den lokala

beslutanderätten i behåll, börjar tyna bort. För oss innebär det att vi inte längre kan propa-
gera för medlemsskap i LS.

Därför tycker vi att en kompromiss i frågan skulle kunna vända utvecklingen till det bättre. Någon typ av anställd ombudsman skulle kunna ha ansvaret att bygga upp en kunskapsbank igen och stå för kontinuiteten. Om ett LS inte själv klarar av vissa bitar i den fackliga verksamheten skulle man kunna hyra in ombudsmannen för en mindre kostnad. Sen är det upp till LS-medlemmarna att ta till sig lärdomar och erfarenheter i den grad man orkar. Är det någon mer än vi som tycker att det här vore något att motionera om?

Styrelsen i Ljusdals LS

Har du flyttat eller bytt jobb?
Glöm inte att:

Meddela din LS

Centralkommitténs och Arbetsutskottets ledamöter samt förtroendevalda funktionärer från ett tidigare CK-möte

CK-möte september 2011

Thomas Freisleben rapporterar från SAC:s centralkommitté s möte

Trots många inkomna permissions-ansökningar lyckades CK-mötet även denna gång bli beslutsmässigt. Värt att notera är att ingen från valkrets Norra närvarade. Anders Nordin avgick nyligen av personliga skäl. Just nu finns det bara en ledamot kvar i den valkretsen: Martin Alvebom.

Norra Smålands LS har lämnat SAC. Samtidigt har Göteborgs LS ökat i medlemsantal för första gången på mycket länge. Detta tack vare medlemsvärning och minskad genomströmning av medlemmar. Skärholmen LS har när detta skrivs ingen förtroendevald person på protokoll som man kan kontakta. Samtidigt rapporteras det om minst 3 olika grupperingar inom LS som vill få igång en fungerande LS.

SAC:s internationella kommitté har representerat SAC på Frei Arbeiterinnen- und Arbeiter Unions kongress i Tyskland.

Den omfattande renoveringen av SAC-huset på Sveavägen går framåt. Ekonomin i renoveringsprojektet ligger bra enligt budget. Ett lån på ca 30 miljoner har tagits upp för renoveringen av SAC-huset, en fastighet som är värd miljoner. att renovera golven har varit

då de var i uruselt skick. För att inte tala om tidskrävande, då Martin Fernandez Long från Bolagsstyrelsen inte sällan på daglig basis har fått engagera sig i renoveringen i detalj för att granska, följa upp, fatta beslut och leda projektet framåt.

Bokslutet för Förlagshuset visar ett resultat på +1000Tkr. Investeringarna har ökat samtidigt som tillgångarna i fastigheten har ökat. År 2010 fick vi inget presstöd för de fyra första månaderna för Zenit. En sammanslagning av Arbetaren och Zenit kommer år 2012 samtidigt som en nysatsning på www.arbetaren.se är på gång. Upplagan ligger på ca 3000.

Inga större nyheter om ekonomin mer än att det eventuellt kan inkomma en pensionsräkning på flera 100 tusentals kronor eller till och med miljoner om pensionsfonden går dåligt. Detta med anledning av tidigare åtaganden och avtal som SAC har ingått med personal.

SACs årsredovisning för 2010 godkändes i enlighet med revisionsrapporten och verksamhetsberättelserna för år 2010 fick bordläggas (igen).

AU och funktionärerna beviljades ansvarsfrihet för år 2010. CK mötet kunde bara konstatera att det saknas rekommendation från våra revisorer om huruvida ansvarsfrihet ska beviljas eller ej. Endast vad gäller Joe Hill-sällskapet så rekommenderar revisorerna ej ansvarsfrihet. Det framkom en del kritik mot vad som ansågs vara en bristfällig revisionsrapport.

Joe Hill-sällskapet har fått ny styrelse och verksamheten på Joe Hill-gården har varit igång med öppettider under sommaren.

Det nya medlemsregistret är inte färdigt än men arbetet går framåt. Tester beräknas påbörja under hösten.

En mediakonferens för alla inom SAC som har med media att göra är preliminärt planerad till den 5-6 november och mycket arbete har lagts på den kommande Studieorganiseringskonferensen. Ambitionen är att samla alla förtroendevalda som sysslar med studie inom organisationen för att se vad man kan samordna och effektivisera.

IT- och Webbkommittén genom Leif-Jöran Olsson kom med en innehållsrik och omfattande rapport och redogörelse för kommitténs arbete som är uppdelad i tre huvudområden där det finns personer som är huvudansvariga: e-post, teknik & webbplatsen. Det finns ett ärendehanteringssystem för inkomna ärenden till IT- och Webbkommittén. Leif-Jöran poängterar vikten av att skicka till rätt ansvarsområdesadress.

Viktigt om man inom sin organisationsinstans byter IT-ansvarig att man meddelar detta till IT/Web-kommittén, annars hänger föregångarens rättigheter med i all evighet. Det finns många organisationsinstanser som inte ens har valt IT-ansvariga. Det tar tid att få bekräftelse från organisationsinstansen att medlemmen ifråga är vald till IT-ansvarig och behörigheter. IT/Web kommittén ska inte behöva dra i detta utan det ska ligga på medlem och berörd organisationsinstans.

Vad gäller de centrala delarna på hemsidan borde det struktureras upp vem som är ansvarig för vad. Där har kommunikationen med AU inte varit så bra som den borde.

Om det är så att vi har publicerat information så får man inte ta bort informationen på hemsidan hur som helst. Det finns lagar och regleringar som man behöver följa och känna till. Syndikalistens redaktör har konsekvent inte tagit del av de utbildningar i detta som IT- och Webbkommittén ordnat. Det finns en hel del information att ta del av på www.sac.se/it

Redaktionskommittén för jubileumsskriften har misstolkat budgeten och övertrasserat med 50000 kr. Den siste skribenten som inte skrivit under kontraktet, skrivit sitt eget kontrakt är Kristian Falk.

Kommittén för SAC Trycksaker låter meddela att en ny folder, "För dig som är intresserad", är färdig med syftet att användas i samband med s k "kall organisering".

En ny verksamhetsplan för 2012 samt en ny kommunikationsplan kommer att tas upp på kommande CK-möte.

Slutligen lite om kampanjen Åtgärdslandet. Som för övrigt inte är en kampanj i SACs utan i SUF:s regi. Det handlar om att få använd-

ning för boken Åtgärdslandet. Boken är en färskvara då innehållet med tiden lätt blir inaktuell. Jan Abrahamsson har diskuterat idén med SUF om att göra en kampanj med boken. Flera av de aktiva i SUF upplever sin egen organisation ligga i stiltje. Tanken att det ska bli en kampanj som startar 13 september. Det är en begränsad kampanj. Slutar den sista oktober. Hela SUF federationen är engagerad i detta och detta kommer inte bli en Stockholmscentrerad kampanj. Efter en del diskussioner där vi mer eller mindre konstaterade att pengarna går i sjön, så tillvida att detta inte kommer att ge oss fler medlemmar och att detta är mer en slags goodwill gentemot SUF så beslutade vi att bevilja upp till 30000kr till kampanjen, samt skänka behövligt antal böcker under kampanjperioden.

Thomas Freisleben
Malmö LS

Resultat av Referendum 1/11

SAC har valt nya huvudredaktörer för tidningen Arbetaren: Salka Sandén och Daniel Wiklander

LS	Bifall	Avslag
Norrköpings	11	0
Bergslagens	4	0
Göteborgs	29	0
Malmö	36	2
Jönköpings	12	0
Stockholms	21	4
Luleå	8	0
Uppsala	6	0
Solna	1	4
Arvidsjaur	6	0
Västerås	0	1
Karlstad	2	0
Enköpings	0	7
Totalt	136	18

Nummer 8

-december

3-6

Från arbetsplatserna

7

Från Sydafrika

9

SAC:s kongress 2012

12-13

Presskrönikan

14-15

Ottar, kvinnorna och SAC

16-20

Studier

21

Debatt

22-25

Våra rättigheter på jobbet

26-29

Organiseringens ordlista

30

Arbetaren

Vi står inför en stormig avtalsrörelse

I avtalsrörelsen svek LO-facken återigen sina medlemmar. När IF Metall, GS och Unionan skrev under var det ett avtal som lovade löneökninggrad på 2,6 procent under 14 månader, vilket är en bit under inflationen. Det vill säga, facken gick med på en reallönesänkning. Att de tidigare under hösten talat om konfliktåtgärder om inte arbetsköparna gav medlemmarna ett ordentligt lönepåslag var som bortblåst. Istället stoppade Unionens, IF Metalls och GS ombudsmän händerna i fickorna och nickade instämmande åt arbetsköparna att de kan fortsätta låta guldregnet ösa ner över aktieägarna och bonus-cheferna samtidigt som arbetarna får ännu mindre pengar att leva för. Inget nytt under solen med andra ord. Man kan kanske tycka att det inte spelar någon roll och att LO:s medlemmar får skylla sig själva, men detta påverkar även lönerna för oss medlemmar i LS av SAC. Vilket LO:s avtal alltid kommer att göra tills dess vi lyckats växa oss så stora och starka att registermetoden dominerar på arbetsmarknaden. Vi har en hel del rekryteringsarbete framför oss.

För att kunna rekrytera fler medlemmar måste organisationen vara välmående. Och det är just detta som stuieverksamheten syftar till att främja. Detta nummer av Syndikalisten innehåller rapporter från olika konferenser och sammankomster stuieverksamheten haft under hösten. Bland annat har det bildats ett nätverk för de som är intresserade av att bedriva studier inom SAC. Dessutom prövas nya vägar för studier och introduktioner på flera LS i landet. Läs och låt er inspireras på sidorna 16 till 20.

Erik Mägi har sammanställt en lathund över några av de viktigaste reglerna på arbetsmarknaden. Kan den kanske ligga till grund för en ny studiecirkel eller kurs i något LS. Texten finns att läsa på sidorna 22 till 25.

För att vi ska ha ett gemensamt språk och lättare kunna förstå och samtala med varandra har Lukas Granberg skrivit hop en Organiseringens ordlista. Den är inget att plugga sig igenom som tyska verb utan något som kan vara behjälplig och underlätta i studiesammanhang. Ordlistan finns på sidorna 26 till 29.

Om knappt ett år är det kongress. 2012-års kongress kommer att vara i Gävle 27-30 september. Så under våren kommer Syndikalisten innehålla en mängd information om viktiga datum och saker som är bra att tänka på inför kongressen. I detta nummer smygstartar vi lite på sid 9.

Till nästa nummer är lika viktigt som vanligt att rapporter från arbetsplatserna och material från alla organisationsinstanser kommer in. Behöver du hjälp med att skriva eller bara vill diskutera artikeluppslag är jag alltid villig att bistå med hjälp och stöd. Hör av dig så kommer vi på något tillsammans.

Anders Knutsson

SAC:s Informationsorganisatör och Syndikalistens redaktör
syndikalisten@sac.se

Manusstopp för nr. 1/12

20 januari kl. 19.00

Hos medlemmarna 10 feb

Syndikalisten är medlemstidning för Sveriges Arbetares Centralorganisation, SAC – Syndikalisterna.

Syndikalisten är resultatet av medlemmarnas bidrag i form av artiklar, notiser, insändare, bilder, serier och teckningar. Tidningen är helt beroende av medlemmarnas medverkan.

Det är ert kreativa motstånd på jobbet som är den fackliga basen och det är era historier som ska fylla Syndikalistens sidor. Hur är det på jobbet? Hur hanterar ni chefhets? Har ni gjort något kul i LS?

Skriv till Syndikalisten. Tillsammans gör vi tidningen bättre. Insant material kan komma att textredigeras och laggas ut på SAC:s hemsida.

Syndikalisten

Box 6507
113 83 Stockholm
Tel: 08-522 45 638
syndikalisten@sac.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Anders Knutsson
anders.knutsson@sac.se

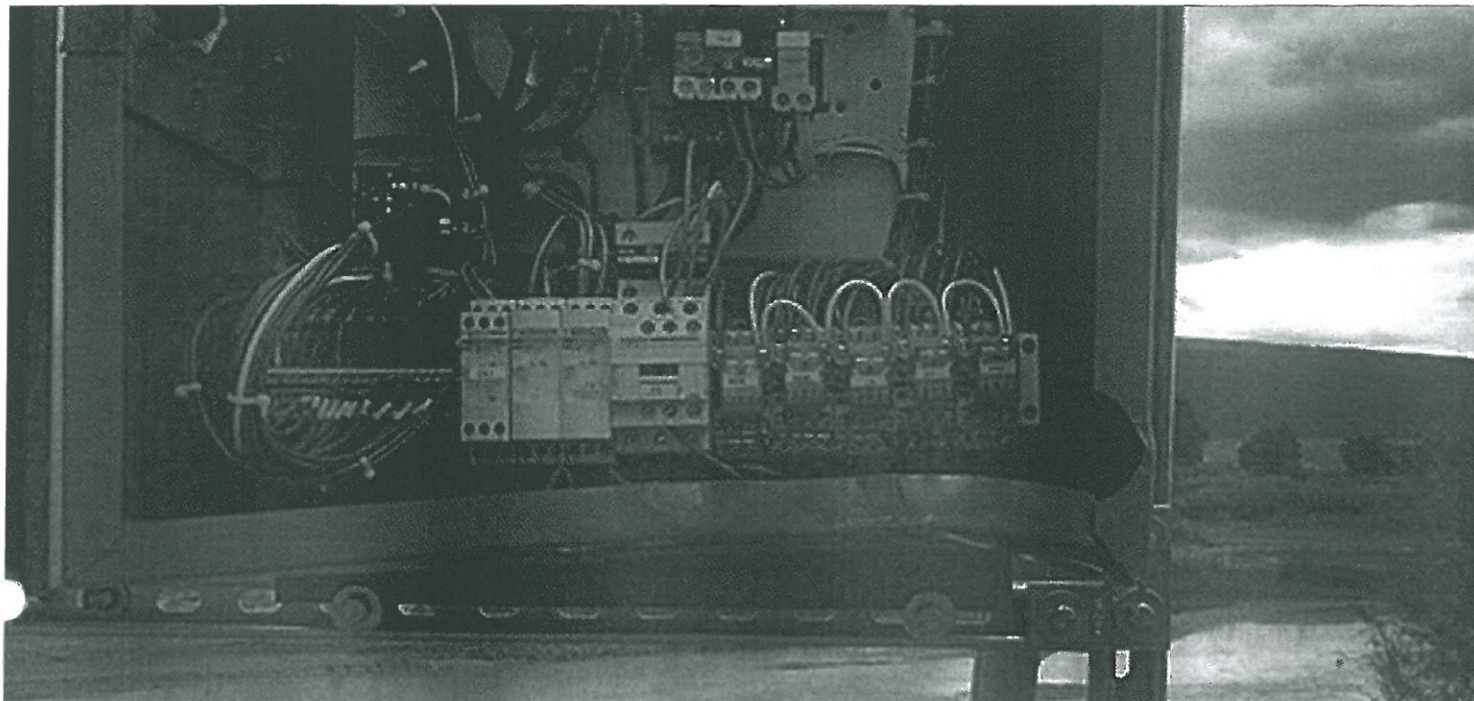
Omslagsbild

Linda Moestam med pris för civilkurage
Fotograf: Linda Alfredsson

Tryck

Intellecta Infolog AB

Periodicitet är åtta nummer per år
Upplaga 5000
ISSN 1400-8416

Elektroniken i pumparna är betydligt rörigare än den minimala byråkratin i driftsektionen på IMO

"Respektera våra rättigheter"

Driftsektionen på IMO pumpfabrik i Stockholm fick nog av IF Metall och gick med i LS av SAC

Driftsektionen på IMO pumpfabrik i Stockholm bildades hösten 1994. Samtidigt upplöstes den gamla metallklubben. De fackliga aktiva på IMO hade efter cirka 20 års fackligt arbete inom IF Metall fått nog. Jan Abrahamsson har träffat sektionsmedlemmen Ivan Dicker.

Kan du berätta lite om driftsektionens bakgrund?

– Vi var alla medlemmar i IF Metall och missnöjda med interndemokratien inom LO. Vi ville ha ut avtalen på medlemsomröstning och när en av IF Metalls ombudsmän ställde sig på arbetsköparens sida vid en konflikt så blev det droppen som fick bägaren att rinna över. Detta resulterade att hela klubbstyrelsen gick över till SAC. Vi var ungefär 15 Metall-medlemmar som gick över och det fattades bara några stycken för att vi skulle bli majoritetsfack på ett av skiften. Driftsektionen bestod som mest av 31 medlemmar men i dag är vi nio stycken.

Hur bemöttes ni av era kollegor när ni bildade driftsektionen?

– Det var mycket splittring i början i och med att hela Metallklubben upphörde att existera när vi bytte organisation. Metall skickade snabbt dit en ombudsman som startade upp en ny klubb och det var under några år en hård stämning och hårda ord på jobbet. I dag är det inte så. Det finns visserligen en kärna gräsossar som fortfarande hatar oss, men på daglig basis är det inga problem längre. IF Metall fortsätter dock att angripa oss via ombudsmän. För ett tag sedan

uppstod ett uppsägningshot på IMO, IF Metall spred snabbt ett rykte att det var endast deras medlemmar som skulle undantas från att bli uppsagda. Något som i slutändan visade sig vara fel.

Vad blev arbetsköparens reaktion?

– Vi har fått kämpa för att få dem att respektera våra rättigheter. I början hädade IMO och LO att vi inte hade förhandlingsrätt, nu har båda gett upp och arbetsköparna förhandlar med oss. Drift-sektionen har nu en egen anslagstavla och får ha möten på betald arbetstid. Allt går dock i vågor, ena stunden får vi igenom våra krav och nästa inte.

Hur arbetar ni inom sektionen?

– Vi arbetar informellt och byråkratin är minimal, det enda formella är årsmötet där vi väljer tre personer som är kollektivt ansvariga för driftsektionen, samt en person som är kontaktperson gentemot arbetsköparen. Dessa årsmöten är protokollförda. Årsmötet är det enda tillfället under hela året då driftsektionen träffas och vi brukar kombinera det med en middag. Annars träffas vi vid behov. Driftsektionen är uppdelad i skiftgrupper och jag, som är sektionens kontaktperson, försöker träffa alla skiftgrupper. Händer det något så tar vi det på arbetsplatsen.

Hur ser situationen rörande arbetsmiljö, anställningstrygghet och medbestämmande ut?

– Arbetsmiljön har blivit bättre med åren och det är heller inga problem med studie-

eller föräldraledighet. När det gäller anställningstryggheten är läget inte så bra. För varje år minskar fabriken antalet anställda och den senaste uppsägningsvågen var en ren katastrof. I dag är cirka 20 procent av de anställda inhyrda. Detta är en stigande trend och långsiktigt riskerar det att krossa fackföreningarna i och med att det är svårt att organisera dessa arbetare. IMO införde för några år sedan en japansk managementmodell, man skapade olika arbetsgrupper på de olika skiften som fick vara med och påverka arbetet. Folk gillade detta, det var positivt. Men nu har man anställt några mellanchefer och alla möjligheter att påverka har försvunnit. Så under de sista åren har den psykosociala arbetsmiljön blivit allt sämre på grund av chefernas brist på kompetens. Dessutom jagas nu de anställda för att öka produktionen.

Vad har ni för tips till syndikalister som vill bygga driftsektioner?

– Skaffa råd från andra driftsektioner eller från kamrater inom SAC. Sprid även ut förtroendeuppgifterna inom er sektion. Man måste också rekrytera medlemmar som är stridbara och som kan hantera trakasserier. Det finns många medlemmar som inte vågar strida, på IMO har vi tappat medlemmar varje gång vi har haft en strid.

Jan Abrahamsson
Stockholms LS

Texten har tidigare varit publicerad i Organisera

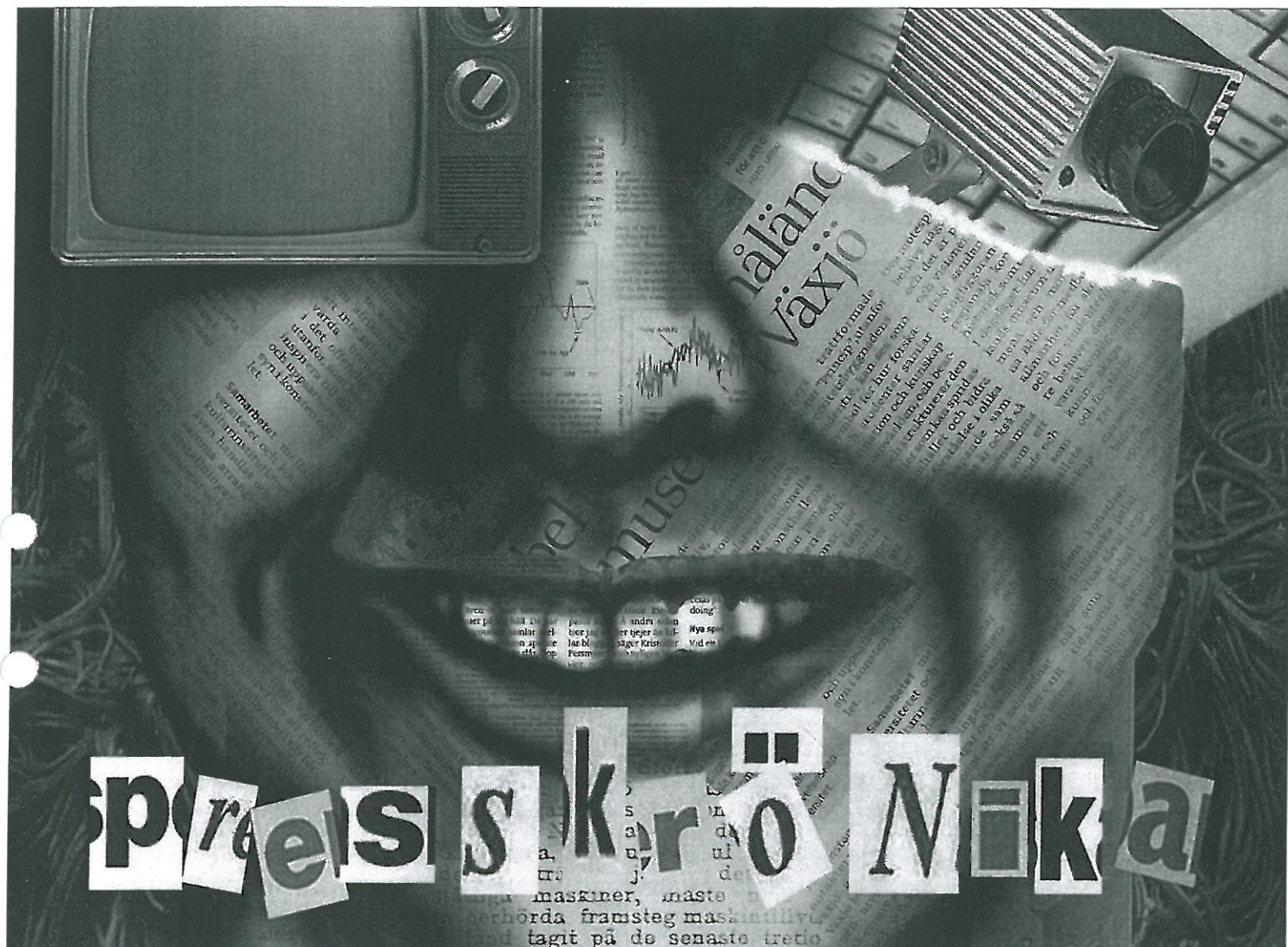

Illustration: Jens Rindberg

Borgerlig press tiger ihjäl vänstern

Kalle Pettersson analyserar ett mediaklimat som domineras av borgarpressen

Jag är inte förtjust i personkult. Samtidigt förhåller jag mig lite kluven till just personkult när det gäller mina egna förebilder. Samtidigt som jag sitter och läser igenom pressklipp inför denna krönika och är som st försjunken i ett par artiklar om **Joe Hills** eventuella oskuld när nyheten om Kim Il Jungs död mig via radion ackompanjerad av gråtande Nordkoreaner. Frågan som slår mig vid denna krock när det gäller Nordkoreas personkult och syndikalisters/socialisters dito är vad är det med vänstern och dessa personkult? Det finns något oerhört mossigt över att vänsterns förhållanden till ideologer och förebilder. Det blir på något sätt en black om foten när vänstern mer eller mindre konstant måste förhålla sig till, försvara, alternativt ta avstånd från diverse mer eller mindre tokiga ideologer och ledare. På så sätt få vi svårt att gå vidare, ta ytterligare ett steg framåt i utvecklingen av någon form av socialistiskt samhälle. Frågan är om det inte är dags att kasta alla former av ismer överbord en gång för alla och istället aningen mer pragmatiskt formulera en vänsterideologi för innevarande årtusende.

Nåväl det var en liten utveckling. Om vi återgår till dagens krönika kommer den dels att behandla två konflikter som blossat upp i olika delar av Sverige men som tycks ha en minsta gemensam nämnare nämligen att arbetsköparna i bägge fallen anser sig ha rätten att bortse från all form av arbetsrätt av mer eller mindre härresande orsaker. Arbetsköpare tycker ju allt som oftast att det där med arbetsrätt är något man inte behöver ta speciellt allvarligt på men det är sällan som man läser artiklar där arbetsköparna, eller representanter för dessa, försöker sig på att föra ett logiskt resonemang som ska rättfärdiga att de frångår arbetsrätten

Konflikten på Leva

I artikeln *Facket står fast i tvist med Leva*, skriven av Magdalena Olsson och publicerad i *Gotlands Allehanda* 2011-11-03:

"Det var i somras som Sofia Carlevi och Aron Junker fick muntligt löfte om sommarjobb, lön, arbetstider och arbetsuppgifter. Sofia Carlevi fick sitt anställningsbevis och schema först tre veckor efter att hon börjat jobba, efter att hon själv tryckt

på. Där var hennes arbetstid 20-40 timmar i veckan den 1 juni till 29 augusti, men lönen var lägre än vad som sagts. Kort efter det fick hon ett nytt avtal, med minskad arbetstid 0-20 timmar i veckan. I mitten av juli blev hon, enligt facket, avskedad över telefon utan föregående skriftlig varning, på grund av personliga skäl. Aron Junker hann aldrig börja sitt utlovade jobb, även han fick beskedet på telefon.

- Vi tror inte AD kommer att ha någon svårighet att avgöra den här frågan till vår fördel, säger Sofie Nohrstedt [facklig förhandlare för SAC]."

Det citatet från Nohrstedt låter lite som årets understatement.

Vidare i artikeln kan man läsa arbetsköparens syn på arbetsrätt och ingångna avtal:

"Jacob Jormeus, ekonomiansvarig på Leva, menar att fackets krav är orimliga:

- Vi försöket göra rätt för oss i det här fallet, men det måste finnas rim och reson i en överenskomelse. Det är fel om tio personer måste sluta sina jobb för att vi ska tillmötesgå två personer."

Journalisten missade att ställa den viktigaste frågan i den här artikeln, nämligen den frågan Arbetsdomstolen garanterat kommer att ställa till Jormeus om ärendet hamnar där:

Hur menar du nu Jacob?

Gotlands Allehand (obundet moderat) tar dock ingen notis om Jormeus svamlande utan sluter omgående upp vid arbetsköparens sida genom att dagen efter, 2011-11-04, publicera en ledarartikel signerad Mats Linder där Linder går till generalangrepp mot syndikalister i allmänhet och SAC i synnerhet. Säg vad man vill om Linder men han har åtminstone den goda smaken att låtsas som om Jormeus svamlande om rim och reson inte publicerades i samma tidning dagen innan utan lämnar den aktuella konflikten tämligen tidigt i texten. Redan första stycket, där Linder för övrigt erbjöd sig över att anonyma debattörer tar ställning för SAC på diverse debattforum på internet, avslutas med att han skriver att han lämnar den arbetsrättsliga konflikten mellan SAC och Leva åt sidan. Kanske tänkte han att han hade även här den goda smaken att inte skriva det, att det måste finnas någon rim och reson vad det gäller yttrandefrihet för syndikalister.

Nåväl, resten av denna ledarartikel är en tröttsam återupprepning av vad som gjorts och inte gjorts från SAC:s sida i Bernskonflikten med samtliga bevis i målet hämtade från Svenska Dagbladets ledarsida. Läsarna får ursäktas men jag orkar faktiskt inte återge Linders resterande dravel.

Hugos Kafé

En liknande konflikt har blossat upp i Uppsala och även här får man läsa de mest av härliga förklaringarna till varför inte gängse arbetsrätt är applicerbar på just detta företag. I artikeln *Orimliga villkor för kafé*.

personal, skriven av Anna Orring och publicerad i Uppsala Nya Tidning 2011-10-22 kan man läsa följande:

"Hugos kafé på Svartbäcksgatan drevs i fjorton år av samma ägare innan det i somras togs över av nya entreprenörer. Kaféet profilerade sig med rättvisemärkta produkter och solidaritet med utsatta. Men när UNT har talat med tidigare anställda står det klart att för dem gällde inte flera grundläggande rättigheter i arbetslivet. När de skulle få lön fick de själva skriva lönespecifikationer, och sedan hämta lönen i kontanter ur kassan. Om pengarna inte räckte till de anställda fick de diskutera: Vem hade mest utgifter just den här veckan? Vem kunde ta lite mindre? (...) Ingen semesterersättning betalades ut. Inte heller ersättning för obehövlig arbetstid."

Det är så man häpnar. Och det blir bara värre. Hela den här artikeln är faktiskt så dråplig att jag har haft svårt att bestämma mig för om jag ska placera den under kategorin skrock eller inte. Vi fortsätter:

"– Jag [en av de tidigare anställda] fick höra [när de påtalade sina rättigheter] att vi hade gett oss in i det här med öppna ögon, och att jag skulle förstå att reglerna [svensk arbetsrätt] inte fungerade i praktiken. Jag skulle tycka att det var en utmaning att se hur mycket man klarar av. Men hur kan det vara en utmaning att jobba utan semesterlön?"

Om möjligt än dråpligare blir det när den före detta ägaren, Olle Hedstrand, ska försvara sitt agerande:

"– Jag vill inte att någon ska känna sig utnyttjad, men de ska förstå sammanhanget. Inte reagera som en kommunalanställd som hänger upp skylten när det är rast. Om man vill vara en kaféanställd i vanlig bemärkelse har man inte sökt sig till Hugos."

Förstå sammanhanget? Vilket sammanhang? Sammanhanget att Hedstrand skrotar hela vägen till banken?

Men det är inte slut här gott folk. Det bästa har jag sparat till sist.

"Hugos kafé har varit ett alternativt ställe menar han [Hedstrand], både för kunder och för anställda."

– Vissa dagar hade en kund inga pengar, då kunde han ta en kaffe ändå. Ibland hade jag inga pengar i kassan, då blev det ingen lön. Å andra sidan kunde man få förskott om man ville."

Finns Hedstrand på riktigt eller är hela artikeln ett stort skämt? Anser Hedstrand på allvar att det går att likställa en utebliven månadslön med förskott på nästkommande månadslön? Summan av kardemumman blir ju ändå en (1) utebliven månadslön för den anställda. Och om nu Hugos kafé var en så solidarisk arbetsplats uppkommer ju osökt frågan huruvida det var ok för de anställda att plocka på sig en extra månadslön de månader de själva hade lite mycket utgifter. Och hur var det när Hedstrand avyttrade rörelsen till en annan entreprenör? Delades försäljningsintäkten solidariskt mellan Hedstrand och samtliga anställda genom åren?

Sist men inte minst noterar jag i en dödsruna över advokaten Henning Sjöström, skriven av Carola Blank och publicerad i Fagersta-Posten 2011-10-19, att Sjöström som ung gruvarbetare i Meling gick med i SAC. Detta hade åtminstone jag ingen aning om. Vila i frid Henning.

Kalle Pettersson
Malmö LS

Besök Joe Hill-gården i Gävle

Öppet lördagar 12-16 och efter överenskommelse nu under lågsäsong.
Sommartid öppet dagligen.

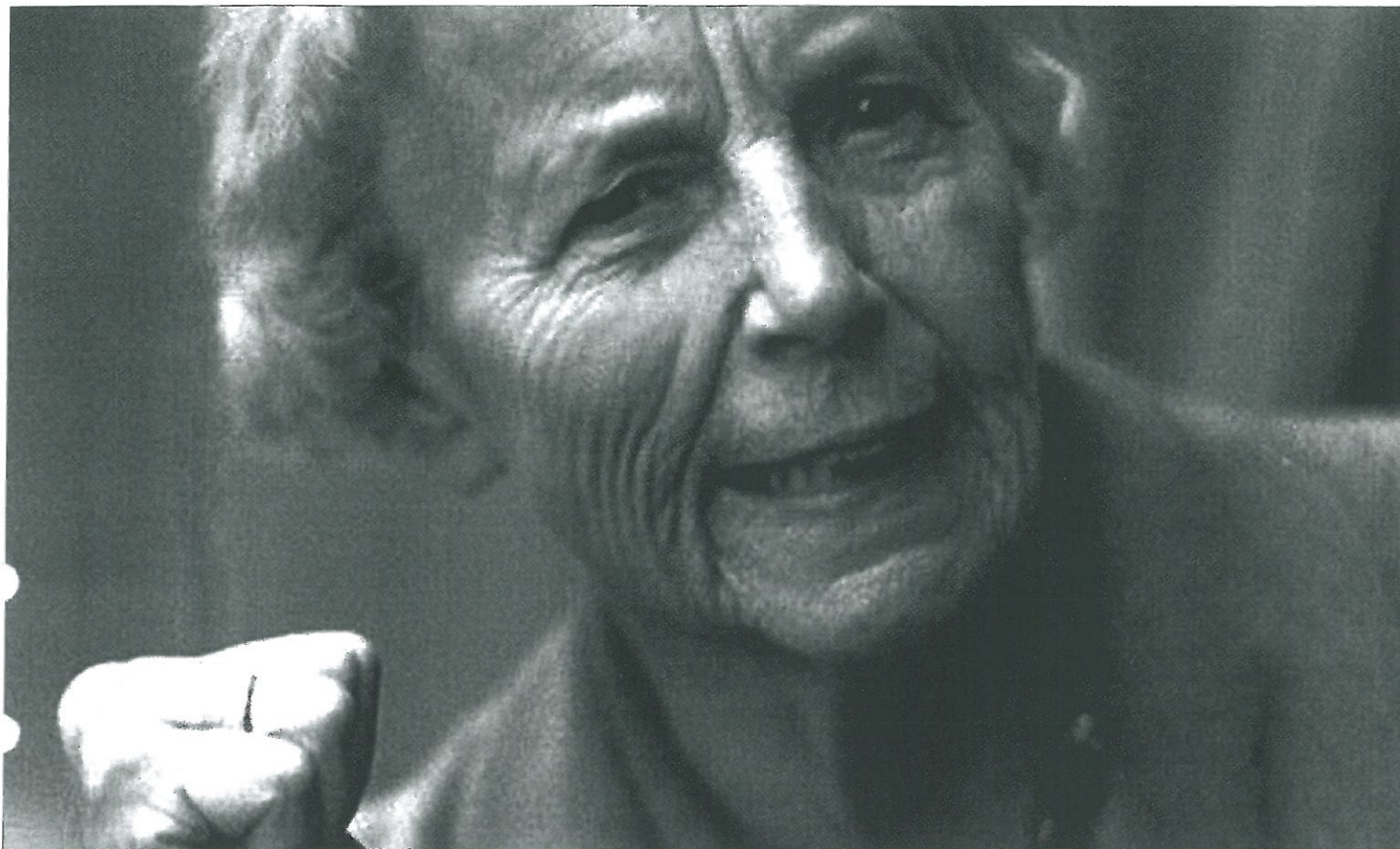
www.joehill.se

Joe Hagglund barndomshem ligger centralt i gamla Gävle.
När han emigrerade till USA tog han sig det mer kända namnet Joe Hill.
Han är känd för sina sanger och arbetsplatskamperna.
På gården, som ägs av oss syndikalister, kan du se den permanenta utställningen
om Joe Hills musikaliska och politiska arv.
Ta en fika, handla i museibutiken, träffa kamrater från LS eller engagera dig!

Kontakt: info@joehill.se eller Tel: 026-652641

Du kan stödja oss genom att sätta in ditt bidrag på plusgirokonto 8 48 85 3 (Stiftelsen Joe Hill-gården)

Välkomna!

Ottar, kvinnorna och SAC

Kristian Falk om Elise Ottesen-Jensen, könsmaktsutredningen kvinnorna i SAC:s historia

Det här är en text som var tänkt att bli en recension av Gunilla Thorgrens biografi om Elise Ottesen-Jensen: "Ottar och kärleken" (Norstedts 2011). I begränsad mening blev det även så, men under läsningen av Thorgrens bok blev jag lockad att följa några trådar som hon snuddar vid.

I bakhuvudet har jag haft den rapport som Könsmaktsutredningen redovisade i Syndikalisterna 1/2011. Som omisskännlig gubbe skall jag inte ta på mig rollen som utredningens tolk. Men det vore synd om denna utredning skulle bli lika nonchalant behandlad som Solna LS motion vid 2002 års kongress (nr B11), om en utvärdering av "feminismens genomslag i organisationen". Så vitt jag vet avsatte kongressens bifall den gången inga substantiella eller bestående resultat.

Förhoppningsvis kan nedanstående text bidra till att arbetet nu tar fart. Om än som ett kanske perifert bidrag om kvinnors inflytande under olika perioder i organisationens historia. (Tyvärr har jag inte blivit klar med en kompletterande text om kvinnor vid kongresser, i AU/CK och som funktionärer.) Förutom Könsmaktsutredningen har jag blivit inspirerad av Lisa Ramquists uppsats "Kvinnorna i SAC – En studie av debatten om kvinnlig

organisering i Sveriges Arbetares Centralorganisation 1924" (Historiska institutionen, Uppsala universitet, 2010).

En brett upplagd biografi

"Ottar och kärleken" är en mycket välskriven biografi; dessutom mycket genomarbetad när det gäller fakta och sammanhang. Thorgren lyckas exempelvis fördjupa bilden av Albert Jensen (Arbetsarens chefredaktör 1928-1950), som Ottar var gift med under många år. Samtidigt hade det varit motiverat om Thorgren mer systematiskt diskuterat Arwid Lunds granskning av Alberts växlande ideologiska positioner. ("Albert Jensen och revolutionen – syndikalismens revolutionära idéer 1900-1950", utgiven 2001 på Federativs.)

I viss mån kan man säga samma sak om hur Thorgren förhåller sig till Lena Lennerheds historik om RFSU: "Sex i folkhemmet – RFSUs tidiga historia" (Gidlund 2002). Och analysen av samarbetet mellan Ottar och Helga Johansson (senare känd som Moa Martinsson) kunde blivit lite vassare, med en mer självständig hållning till Ebba Witt-Brattströms bild i "Moa Martinsson – skrift och drift i trettioalet" (Norstedt 1988).

Thorgren framhåller att Ottar hade en benägenhet "att skriva om sina berättelser". Jag skulle vilja påstå att det delvis handlar om hur Ottar förhöll sig till klass och kön. När hon bildade RFSU 1933 fick "klasskampslinjen" förvisso stå mer i bakgrunden, men Ottars syndikalistiska hållning var inget övergående fenomen. Det handlade om en livslång relation till SAC, även om hennes aktiviteter inom organisationen var begränsade till mellankrigstiden. Men nog så betydelsefulla på flera plan.

Kvinnor i periferin

Under mellankrigstiden höll SAC sju kongresser: 1919, 1922, 1925, 1929, 1932, 1935 och 1938. Kollar man igenom deltagarförteckningarna hittar vi ingen kvinna som ombud vid dessa kongresser. Det är en bedövande homosocial miljö, med tanke på att också AU, CK och funktionärer uteslutande var män.

Kvinnorna lyser således med sin frånvaro. Både bokstavligt och bildligt talat. Med några få intressanta undantag: Ottar och Ada Schiött. (Däremot syns inte Hilma Hofstedt till, troligen beroende på att hon då uteslutande var aktiv i SKP.) Vid några tillfällen gavs dessa båda kvinnor möjlighet att yttra sig i egenskap av enskilda medlemmar. Dock

endast vid tillfällen när så kallade kvinnofrågor debatteras.

Under punkten "Arbetarens verksamhets- och revisionsberättelse" försökte mannen vid 1925 års kongress undvika konflikten om kvinnosidan i Arbetaren, som Ottar redigerade från hösten 1922. Alltså den konflikt Ebba Witt-Brattström studerat och som kulminerade med att Ottar sa upp sig hösten 1924. Strax efter avgick Albert Jensen tidningens utrikesredaktör.

Nu lyckades kongressen bara delvis att osynliggöra denna konflikt, för en av åhörarna hade begärt att få yttra sig. Det var Ottar själv begärt ordet, som enskild medlem i Stockholms LS. Hon ansåg att det var tillräckligt med person-
"atter under kongressen och förvarnade om att hon var beredd att diskutera de "sakliga sidor av kvinnofrågan, som för mig är det väsentliga" under motionsbehandlingen.

I konfliktens kölvatten blev sakfrågan dock
nde. För ytterst handlade det om kvinnors organisering, en fråga som debatterats redan innan Ottar slutade redigera kvinnosidan i Arbetaren. Och som knappast blev mindre infekterad inför 1925 års kongress. Med risk för att det framstår som anakronistiskt och lösryckt kan jag inte avstå från några belysande citat, som jag hämtat ur Lisa Ramquists uppsats:

"I S.A.C. finnes ej plats för dessa s.k. 'kvinnofrågor'. Våra L.S. möten ha viktigare saker att syssla med än att bliva skådeplatser för familjetragedier."

"Hustrun kan ej lämna någon praktisk nytta vid lönearbetarnas övertagande av produktionen och distributionen. Detta måste ske av och genom de i industriarbetarna själva."

*"En debatt med Ottar i organisationsspörsmål tror jag inte skulle bli speciellt givande vare sig för den motagerande eller läsekretsen, hon är för
1 et kvinna och för lite organisatör."*

De två första citaten tillhör signaturen G.F. Det tredje citatet är från ett av flera inlägg från Waldemar Nordh, en av de dåvarande funktionärerna. Vid denna tidpunkt var de aktiva knappt medelålders män.

Kvinnosektioner – inget för grabbar

Med härskafektiska tjuvnyp av detta slag var förutsättningarna mindre goda inför kongressen 1925. Men det hindrade inte Ada Schiött, som enskild medlem i Stockholms LS, att skriva en motion där hon yrkade:

"I och för vinnandet av en mera allmän anslutning till S.A.C. av arbetarklassens kvinnor bildas inom resp. L.S. Hem- och Kvinnosektioner."

Dessa Hem- och Kvinnosektioner skola, såsom namnet antyder, ha till uppgift att:

inom sig samla de kvinnor, vilka hava sin sysselsättning i hemmen, handhava vården om sjuka och barn o.d.;

hos medlemmar framskapa förståelse för syndikalismen och klasskampen;

genom självverksamhet göra medlemmarna förtrogna med handhavandet och skötseln av en organisation;

taga initiativ och giva impulser till att barnen fostras till förståelse av a) den kamp, som alltid pågår mellan den ägande borgarklassen och den egendomslösa arbetarklassen, b) freden och c) solidariteten;

slutligen skola Hem- och Kvinnosektionerna vara embryot till de sammanslutningar, som uppbära de nya behov, vilka komma att inställa sig vid samhällets omorganisering från borgerligt till ett fritt socialistiskt."

Hur CK:s ursprungliga avslagsyrkande såg ut framgår inte av protokollet. På goda grunder kan vi ana att det modifierade yrkandet blev mer dämpat. I detta framhöll CK att SAC organiserade "efter klasslinjer" och "enär inga hinder föreligga för kvinnorna att organisera sig inom L.S." yrkades avslag på motionen.

Ada Schiött fick möjlighet som motionär att yttra sig och ansåg att CK behängt motionen med "en främmande tanke". Motionen innebar "en tillämpning" av organisationens grundprinciper om organisering efter klasslinjer. Inget annat.

Ottar gavs också möjlighet att yttra sig, och konstaterade att kvinnan ställdes utanför arbetarklassens taktiska spörsmål: "När du går till organisationen att hämta krafter lämnar du henne hemma." Av totalt cirka 20 inlägg fick motionen stöd av några talare, men när endast CK gavs möjlighet att modifiera sitt förslag fanns ingen tvekan hos ombuden att avslå motionen utan omröstning.

Kvinnosidans renässans

Nästa gång Ottar syns till vid en kongress var 1932, men då endast på bild. Inte heller vid 1935 års kongress står hon upptagen i protokollet som officiell deltagare. Men plötsligt återfinns Ottar på talarlistan ännu en gång som enskild medlem. Antagligen hade hon (i god folkrörelseanda) fått ombudens tillåtelse att leverera ett märgfullt inlägg med samma utgångspunkter som 1925:

"Kongressens ombud sitta här som representanter för en klass, men representera en ganska underlig klass, en klass utan kvinnor. Åtminstone får man den uppfattningen, när man hör de olika talarna yttra sig i förslaget om kvinnosida."

Ni låter de kvinnor, som skola fostra edra barn vara utan tidning. Skall hon vara med om att bära det tunga, då bör hon också vara med om att dela edra glädjedmnen. Jag yrkar bifall till förslaget om kvinnosida."

Man skulle kunna föreställa sig att denna intervention skulle kommenterats av, åtminstone, uttalade manschauvinister. Men hennes gisslande av ombud, CK och funktionärer får snarast en motsatt effekt, att döma av protokollförarens lakoniska notering:

"Elise Jensens korta, varma anförande emottogs med applåder."

Diskussionen var därmed avslutad."

Samma år återinträdde Ottar som redaktör för Arbetarens kvinnosida. Men kom efter några år att efterträdas av Emmy Melin. (Från och med 1938 kongress deltog alltid minst en representant från det 1937 bildade Syndikalistiska Kvinnoförbundet. Men dessa avstår konsekvent från att intervensera i kongressdebatterna.) Verksamheten inom RFSU kom därefter att bli Ottars huvudgärning, men hon blev under efterkrigstiden inbjuden till flera av SAC:s kongresser.

Pionjäreorna

Ottars hälsningsanförande vid 1950 års kongress kan avlyssnas som ljudfil på SAC:s hemsida. I den bifogade utskriften kan man ana mer än ambivalens inför den reellt existerande syndikalistiska rörelsen. Å ena sidan framhåller hon att LS och ungsocialistiska klubbar gav henne en plattform som folkbildare och sexualupplysare. Men å andra sidan kan man ana viss bitterhet bakom den raljanta tonen om hur kvinnors organisering satt på undantag inom SAC.

Nästa gång Ottar deltar är vid 1968 års kongress, då hon återigen framhöll hur syndikalisterna och ungsocialisterna var pionjärer i folkhemmets skugga. Nu saknas den gisslande tonen från 1950 mot de "resliga furor" som fortfarande var i livet. Hon hade hoppats att "de allesammans hade kunnat få uppleva generalstrejken i Frankrike".

Vid 1972 års kongress står Ottar sista gången upptagen som inbjuden gäst, men troligen som privatperson. Men avstod från att intervensera i kongressens arbete eller mana på inför framtiden. Året därpå dör Elise Ottesen-Jensen, 87 år gammal.

Innan 1970-talet hade gått till ända börjar kvinnor göra sig gällande inom den syndikalistiska rörelse Ottar varit befryndad med hela sitt liv. Denna ännu pågående epok ämnar jag återkomma till i en kommande text. Men jag vill redan nu uppmärksamma tre pionjärer i Ottars fotspår: Karin Asp var 1956 det första kvinnliga ombudet vid en kongress. Britta Gröndahl blev första kvinnliga funktionären när hon 1968 valdes till internationell sekreterare. Mygg Hellblom blev 1975 den första kvinnan i Arbetsutskottet.

Kristian Falk
Enköpings LS

Svarsreplik till Ljusdals LS: Jan Abrahamsson från Stockholms LS

I Syndikalisterna nr 7 2011 påstår Ljusdals LS tre saker i sin debattartikel med rubriken "Hur vill vi ha det?" Ett: att det står i CK protokollet (Dnr 11-131) för CK möte 3-4 september att "info inte alltid går via rätta kanaler utan oftast förmedlas informellt; de som ofta är på kontoret är välinformerade medan de övriga inom SAC förbli ovetande" samt att "man konstaterar att detta är " " dåligt för intern-demokratin och genomskinligheten " ". Två: att dessa ovanstående påståenden skulle vara svaret på Ljusdals LS tidigare debattinlägg i Syndikalisterna (nr 4-2011) om frågan vart de interna debatterna har tagit vägen. Tre: att lösningen på Ljusdals LS interna problem (och S...) är att genom återinförande av betald ombudsman/ombudsmän.

Eftersom jag både deltog på den hänvisade CK mötet den 3-4 september och även var en av de två förtroendevalda (tillsammans med Tove Ladberg, CK ledamot) till en föreslagen kommunikationsplan för SAC (Dnr 11-113, Dnr 11-146) vars i CK protokollet fragmentariska diskussionstext blivit både citerad och mer eller mindre vantolkad av Ljusdals LS, så vill jag ge er en svarsreplik.

I dag fungerar SAC som en syndikalistisk federation på ett mer ideologiskt och slagkraftigare sätt än vad SAC har fungerat på många många år. I dag vilar vår verksamhet på självverksamhet, solidaritet, direktdemokrati och så vidare och inte på betalda ombudsmän på central- eller regionalnivå. Besluten tas av berörda medlemmar och inte av funktionärer. Den fackliga reorganiseringen har både vitaliserat och stärkt SAC men detta innebär in i sig att SAC idag är en federation där allt är positivt och att vi går från klarhet till klarhet.

Utvecklingen sedan kongressen 2002 har gynnat SAC på en helhetsnivå samt olika nivåer. I dag har SAC medlemmar (LS: en) i storstäderna medan andra medlems LS i storstäder och på mindre orter, samt på landsorten, har haft det svårt att ställa om sig, och att hantera de förändringar som reorganiseringen har krävt, för att kongressbeslutet 2002, om att SAC ska genomföra en facklig reorganisering, skulle kunna genomföras. Interna konflikter runt enskilda anställda, uteslutna LS, nedlagda LS och tidningen Arbetaren har inte heller underlättat.

Men innebär detta att glaset är halvtomt eller halvfyllt? I ärlighetens namn kan ingen inom SAC ge ett tvärsäkert svar men ingen inom AU eller CK påstår att SAC skulle fungera perfekt idag och att det är bara "gnällspikar" utanför storstäderna, som menar att allt är jämmer och elände inom federationen. Istället pågår det sedan kongressen 2009 ett intensivt arbete på lokal och central nivå med att både

upprätthålla och utveckla hela federationen, och i detta arbetet är det ytterst viktigt att alla är inkluderade.

Ett exempel på detta pågående arbete är det förslag på en ny SAC kommunikationsplan som jag och Tove Ladberg har skrivit och lyft på denna ovan nämnda CK mötet. I denna kommunikationsplan som har fokus på kommunikationen inom SAC:s "central-organisation" och dess olika förtroendevalda, funktionärer, organisationsinstanser, FFAB (bolaget), tidningen Arbetaren/Zenit men som även går in hur man kan utveckla och utöka kommunikationen mellan LS: en och den centrala delen av SAC skriver vi i en förklarande text till planen att:

" Idag har vi en situation i SAC: s central-organisation (min understrykning) där informations-spridning alltför ofta sker via informella, sporadiska och godtyckliga kommunikationsvägar." och " att medlemmar som företrädesvis bor i Stockholm, ofta är på Sveavägen och som känner andra anställda, förtroendevalda och centralt aktiva personer lätt får ett informationsövertag gentemot andra medlemmar. "samt att " Dessa problem leder till ett allvarligt demokratiskt underskott som riskerar att öka centraliseringen och maktkoncentrationen till ett fåtal individer och minska transparensen och medlemsinflytandet, och vi tror även att det är en starkt bidragande orsak till den generellt låga viljan att engagera sig på central nivå. Även Könsmaktsutredningen från 2010 påvisade dessa problem i organisationen."

Denna föreslagna kommunikationsplan som i dagsläget är ute på remiss handlar inte om vad Ljusdals LS insändare påstår, och jag har även personligt ytterst svårt att se hur man kan dra den slutsats som Ljusdals LS styrelse drar. Något som Ljusdals styrelse lätt hade kunnat konstatera om de hade läst den föreslagna kommunikationsplanen, eller om nu styrelse är osäker över vad det står i CK protokollet och innehållet i förslaget till kommunikationsplan hade tagit kontakt med sin CK ledamot, som bör ha deltagit på CK mötet och frågat, innan man övertolkar några fragmentariska meningar i protokollet.

Istället för att besvara Ljusdals LS två övriga åsikter så tänker jag ge Ljusdals LS beröm. Ljusdals LS frågar nämligen " Vad händer då med den levande debatten och den viktiga erfarenhetsutbytet inom SAC?"

För att det ska finnas en levande debatt och för att det ska kunna ske erfarenhetsutbyte inom SAC så måste man engagera sig i vad som händer utanför sitt LS, och inte sitta och självisolera sig. SAC verksamhet inklusive

interna debatter bygger på vad medlemmar- nas verksamhet och engagemang. Inte på att någon annan ska göra arbetet åt en. Erfarenhets utbyte kan endast uppstå genom möten. Inte genom att skriva insändare. En fråga till Ljusdals LS. Har ni deltagit på några av de genomförda SAC konferenserna som exempelvis Organiseringskonferensen 2010 eller LS-Organiseringskonferensen 2011?

När jag blev medlem i Stockholms LS för drygt 10 år sedan frågade jag min LS hur man startar en driftsektion på min arbetsplats, så var svaret att man inte visste. Samma svar fick jag när jag tog kontakt med två - tre olika ombudsmän. Så mycket var den "kunskapsbank" våra forna ombudsmän värd i en facklig organisation som då hade funnits i drygt 90 år.

Tio år senare har nu olika enskilda LS lyckats bygga upp en baskunskap om hur man ska arbeta med att både organisera sina arbetsplatser och reorganisera sina LS så att dessa har börjat fungera dynamiskt, och man arbetar hårt idag med att sprida denna kunskap vidare. Ett exempel på detta är den framgångsrika APO (arbetsplatsorganisatör)- studiecirkel " Bli en arbetsplatsorganisatör!" Ett annat exempel är SAC:s enda centrala utbildning, den så kallade FO-utbildningen (facklig organisatör).

Idag är det grundläggande problemet inom SAC att majoriteten av driftsektioner, syndikat och LS fortfarande präglas av föreställningen att facklig verksamhet är lika med förhandling, och att detta är mycket komplicerat. Detta synsätt i kombination med organisatorisk självisolering, avsaknad av fokuserad studieverksamhet och att den syndikalistiska skolningsprincipen har mer eller mindre upphört att existera, avsaknad av erfarenhetsutbyte, okunskap om och ibland ignorerande av SAC:s stadgar och organisationsplan, och framför allt uppgivenhet är ytterst allvarligt. Framför allt med tanke på att idag finns det både kunskap, lösningar och verktyg att både bygga starka driftsektioner eller att vitalisera ett LS oavsett om man bor i Stockholm eller i Ljusdal.

Så min fråga till medlemmarna i Ljusdals LS är. Ska ni fortsätta att självisolera er och tycka synd om er eller vill ni få fart på er LS? Svaret finns enbart hos er.

Jan Abrahamsson
Stockholms LS

KRÖNIKA:

Vart tog empatin vägen?

Jag börjar bli ganska förskräckt över hur samhället ser ut idag. Var och en är sig själv närmast... hur har det kunnat bli så hårt och kallt? Under 60-70 talet när jag var barn och sedan tonåring var allt så enkelt. Industrisamhället var på framfart och arbetarklassen fick det bättre och bättre. Man kunde få ett extrajobb lätt och fabrikena blomstrade. Arbetslösheten var låg och kronan stark i förhållande till andra Nordiska länder. Vi som växte upp då hade det bra. Vi bekymrade oss inte för framtiden vi hade stor tilltro till samhället.

Idag är det inte längre så. Ungdomar växer upp med att se sina föräldrar bli av med sina jobb, de ser sina föräldrar "gå in i väggen" de ser sina gamla far och morföräldrar sitta på ett hem och inte få komma ut i solen ens för en liten stund. De gamla som fortfarande bor i sina egna hem, de får inte duscha när de vill eller ens känna doften av hemlagad mat. VART är vi på?! Ungdomar har inget ställe att vara på, de har inget att göra allt kostar pengar... pengar som många gånger inte finns i en famili. Vi som växte upp på 70-talet kan inte förstå hur det kunnat bli så här, vi hade det ju så bra. IT-samhället fanns knappt, vi gjorde andra saker som att vara ute och bygga kojor i skogen, åka och bada, röda-vita rosen, krig och fred i sandlådan osv. När vi blev lite äldre hängde vi i något moppegarage eller hemma hos någon och körde lyning och kånka eller lyssnade på Vinylskivor. När vi blev lite äldre var det folkparken som lockade *ler* det var tider det. Mobiltelefoner existerade inte, vi fick en tid vi skulle vara hemma och äta och en tid vi skulle komma in på kvällen. Vi hade respekt för våra föräldrar (även om vi tyckte de var gamla och mossiga). Visst hade vi bus för oss men inget allvarligt. Misshandel förkom inte på det sättet det gör i dag. Vi var också lyckligt förskonade från nätmobbning som är en växande kuslig företeelse bland dagens både ungdomar och vuxna.

Empatin verkar ha försvunnit i takt med att samhället blivit hårdare, i takt med att pengar ska styra allt. De rika blir allt rikare och de fattiga allt fattigare. Vi är på väg tillbaka mot det gamla borgarsamhället då de fattiga skulle stå med mössan i handen och bocka för smulorna.

Så här vill jag inte ha det! Det skrämmer mig att Svenska folket inte ser det, att de ens som arbetare kan tänka sig att rösta på borgarna. Dagens ungdom vet inget annat än hur det ser ut idag, de vet inte hur bra deras föräldrar hade det. Med bra menar jag kanske inte ekonomiskt utan mer psykiskt. Dagens ungdom tvingas ut i arbetslöshet, de VET hur samhället ser ut och oroar sig. Det är beklämmande att de ska behöva känna så! men det är klart de ser ju att deras föräldrar blir arbetslösa och då är det lätt att tänka, "hur ska JAG då få jobb?" ALLA lever med pressen att inte veta HUR LÅNGE man får behålla sitt jobb. Det sätter press på alla att gå på jobbet när man har feber och är sjuk, att hålla käften om man tycker något är fel osv... då vill man ut sig tills slut och tvingas bli sjukskriven... med den oron det medför. Kommer Försäkringskassan godta läkarintyget, kommer pengarna i tid... kommer jag ha jobbet kvar OM jag kommer tillbaka.

Samtidigt ska man oroa sig för ekonomin kan man bo kvar där man bor, man oroar sig för att barn... kommer man ha råd att köpa fina kläder till student och andra avslutningar. Man lider och försöker pussla i hop det så gott det går!

Jag har själv haft förmånen att inte bli sjuk, men lika förbannat är jag i Försäkringskassans klor! Tack vare Jobb och utvecklingsgarantin som borde heta dolt socialbidrag, för det är ju just vad det är! Läste i Aftonbladet häromdagen att Maud Olofsson sa att vi ska själva skapa våra jobb! Reinfeldt säger att ungdomsarbetslösheten är en skapad synvilla. Borgarna hånar oss!

Jag kan då inte fatta HUR det kan vara så jämt mellan blocken?! Fattar vi inget alls? De driver en politik som ALDRIG kommer gagna den största delen av Sveriges befolkning. Jag är inte på något sätt för bidragssystemet men Alliansen inför bidrag (dolda sådana) till de som redan har... de kallar det bara för andra namn!

Så... låt er inte luras! Fram med empatin, se din nästa så sover du gott på nätterna!!

Yvonne Lindström
Göteborgs LS

Detta är SAC:s AU

Ordinarie:

Jorge Baca Bravo, Matías Diessler, Jan Abrahamsson, Alexandra Fransson, Amalia Alvarez

Suppleanter:

Peter Forsberg, Ola Brunnström, Martin Larsson (Det finns sex vakanser.)

Ansvarsområden

Den som står först är ordinarie, övriga suppleanter

Sekreterare: Martin, Peter

Justerare: Matías, Peter

Justerare: Alexandra, Jan

Fackligt ansvarig: Alexandra, Peter

Studieansvarig: Jan

Internationellt ansvarig: Amalia, Jorge

Ekonomiansvarig: Matías, Alexandra

Informationsansvarig: Ola, Amalia

Organisationsansvarig: Ola, Jan

Personalansvarig: Peter, Alexandra

Kontakt med AU sker via sekretariatet, så all korrespondens blir diarieförd:

SAC:s AU, Box 6507

113 83 Stockholm

eller au@sac.se